

Maria Claudia Tomescu

Ediția
a-III-a

Serbări Școlare

EDITURA
EVOMIND

2024

MARIA CLAUDIA TOMESCU

SERBĂRI ȘCOLARE
Ediția a -III-a

ISBN: 978-606-9734-46-9

Editura EVOMIND

2024

O SEARĂ LA ȘEZĂTOARE

Este seară. În odaie, mătușa Mărioara pregătește camera pentru oaspeți. Pe un scaun stă mătușa Dochia. Ea toarce și-o urmărește cu privirea pe tușa Mărioara. Focul arde. Pe măsuța cu trei picioare se află mere și colaci. În spate este un brad împodobit pe jumătate.

Mătușa Dochia: I-auzi, tușă Mărioară, cum mai bate vântu' afară. A pus troienile pân' la ferești.

Mătușa Mărioara: Ai dreptate! Ți-ai aduci aminte, soră Dochie, de iernile și mai bogate ce se așterneau pe-aici cândva?

Se aude un zgomot afară.

Mătușa Dochia: Dar parcă s-a auzit poarta.

Mătușa Mărioara: Da, așa-i. Cred c-au sosit copilele la șezătoare. Ce mult mă bucur c-o să-mi fie iar plină casa!

Merge să le întâmpine. În mână ia o tavă cu colaci pentru a servi oaspeții.

Fetele: Bună seara, la dumneavoastră!

Mătușa Mărioara: Bună să vă fie inima, fetele mele! Intrați! Intrați!

Mătușa Dochia: Vă așteptam și-n seara asta la șezătoare ca să ne întrecem cu dibăcia mâinilor și să mai depănăm povești până către ziuă, când vor cânta cocoșii. Dar ce-ați amuțit așa? Șezătorile noastre-s de obicei vesele.

Fata 1 : Chiar așa! După un drum prin nămeții ăștia, ar fi cazul să ne mai dezmorțim puțin.

Mătușa Dochia : Tu, Florico, sau tu , Ilenuță, n-ai vrea să rupeți tăcerea cu câte o ghicitoare ...de-aia de-a voastră...că tare mult îmi plac!

Fata 2 : Ei, dacă așa-i vorba să vedem care sunteți mai agere:

Ce vine
Ca un domn,
Ca un leu,
Și când se duce
Se duce
Ca un câine
Cu coada între vine?

Se gândesc puțin, apoi o fată rupe tăcerea.

Fata 3 : Este cumva omătul?

Fata 2 : Da, chiar așa! Ai ghicit!

Fata 4 : Dar pe-asta să văd dac-o mai ghiciți:

Tot în jos
La vadu' gros
Coase lelea cusătură
Fără
Leac
De tivitură.

Se lasă câteva momente liniștea. Apoi mai multe fete încearcă să găsească răspunsul corect.

Fata 5 : O fi vorba despre iarnă?

Fata 4 : Nu.

Fata 6 : O fi zăpada!

Fata 4 : Nu.

Fata 7 : Atunci e gheața!

Fata 4 : Da, ai ghicit!

Fata 8 : Și eu vă spun o ghicitoare ce-o știu de la bunica mea:

Sus
Stele,
Jos
Stele
Vai de zilele mele!

Fetele încearcă să găsească răspunsul, dar nu reușesc.

Mătușa Dochia : O fi gerul...

Fata 8 : Da! Da! Dumneata ai ghicit!

Fata 9 : Tu, Viorico, erai tare plăcută când ne spuneai câte o glumă.

Viorica : Am să încerc să vă spun și-astă seară, dar numai, să nu vă întreceți cu veselia și să uitați a mai lucra: Un prighindel de vreo cinci ani, auzind știrea la radio, că de mâine se va trece la programul zilelor de iarnă, se gândi:
- “Deci, mâine trebuie să ne sculăm cu o oră mai devreme, doar s-a anunțat la radio! Dar cocoșul nostru ce va face, căci în cotețul lui nu există aparat de radio?”

Fetele se amuză.

Fata 10 : Și eu v-aș spune una! Ascultați!
Mama își sfătuiește băiețelul:
- Dacă mănânci înghețată vei răci, dragul meu!
- Nu-ți face griji, mămico, n-am să răcesc pentru că mi-am pus fular la gât!

Fetele se amuză din nou. Se aud în ogradă zurgălăi.

Mătușa Mărioara: Cine-i acolo?

Băieții: Oameni buni, mătușă Mărioară!

Băiatul 1: Suntem flăcăii satului, ce-au plecat cu colindatul și uratul pe la casele sătenilor.

Băiatul 3: Primiți PLUGUȘORUL?

Mătușa Mărioara: Dacă-i așa, începeți-vă uralele voastre, noi le primim cu plăcere.

O fată scoate capul afară, pe lângă Mărioara.

Băiatul 3 : Dar nu ești singură, mătușă?

Mătușa Mărioara: Nu, dragii mei. Mi-i odaia plină de fete harnice și frumoase.

Băieții : Ehehei... Acu-i, acu'!

Înăuntru fetele se agită. Băieții rămân în tindă și încep a cânta.

Băiatul 4 : Aho, aho copii și frați,
Stați puțin și nu mânați,
Lângă boi v-alăturați

Băiatul 5 :

Și cuvântul mi-ascultați:

S-a sculat mai an
 Bădica Traian,
 Ș-a încălecat
 Pe-un cal învățat,
 Cu nume de Graur
 Cu șaua de aur,
 Cu frâul de mătase,
 Cât vița de groasă.
 Ia mai mânați, măi flăcăi,
 Și sunați din zurgălăi,
 Să se audă-n munți și văi!

Toți băieții :

Hăi!... Hăi!...

Băiatul 6 :

Și-n scări el s-a ridicat,
 Peste câmpuri s-a uitat,
 Ca s-aleag-un loc curat
 De arat
 Și semănat.

Mânați, măi!

Toți băieții :

Hăi!...Hăi!...

Băiatul 7 :

Și curând s-a apucat
 Câmpul verde de arat,
 În lungiș
 Și-n curmeziș.
 S-a apucat într-o joi
 C-un plug cu doisprezece boi,
 Boi bourei,
 În coadă codâlbei,
 În frunte țintăiei.

Ia mai mânați, măi flăcăi
 Și sunați din zurgălăi
 Să se audă-n munți și văi!

Toți băieții :

Hăi!...Hăi!...

Când băieții termină de cântat, câteva fete ies și servesc flăcăii cu colaci.

Fata 1 :

Serviciți câte un colac, în semn de mulțumire pentru cântat.

Mătușa Dochia :

Și acum intrați în casă să le țineți de urât fetelor astea harnice și frumoase și să vă mai încălziți puțin!

Băieții intră. Câțiva încep să ajute fetele care deapănă firele de lână. ceilalți își găsesc locuri printre fete.

Fata 12: Ei, dar mătușă Mărioară, n-ai vrea și mata să ne spui o poveste, cum numai dumneata o poți spune?

Mătușă Mărioară: Bine, bine, dragii mei! Pentru că suntem aproape de praznicul cel mare al NAȘTERII DOMNULUI, o să ne amintim cum a venit pe lume, domnul nostru, ISUS HRISTOS: Era în vremea de iarnă. Oamenii ședeau liniștiți pe la casele lor. Nu prea umblau pe stradă, căci îi îmbulzea frigul. Știți voi cum e iarna!... Te simți mai bine lângă foc... Într-o dimineață, slujitori de-ai împăratului, călări, au colindat din sat în sat, din oraș în oraș, până au ajuns în Nazaret, un orașel mic și frumos, strigând și sunând din trâmbiți:

- Sus, oameni buni! Măritul împărat ar dori să știe câți locuitori are în împărăția sa. De aceea, mergeți să vă înscrieți în orașul de unde vă e neamul. După plecarea slujbașilor, oamenii începură să se pregătească de drum. În Nazaret trăiau și doi oameni buni și credincioși, Iosif și Maria. Iosif era un bătrân tâmplar, iar Maria o femeie curată, mai curată decât toate femeile din lume.

- Noi unde mergem la înscriere? a întrebat Maria.

- Noi mergem la Vifleem, căci de acolo se trage neamul nostru i-a zis Iosif. Către seară, după un drum lung și anevoios prin zăpadă ajunseră la Vifleem. Aici Iosif căută loc pentru dormit, dar nu găsi, pentru că toate locurile erau pline cu oameni veniți la înscriere. Obosiți de drum și de căutare zadarnică, Iosif și Maria ajunseră în cealaltă parte a orașului Vifleem unde începea un câmp frumos și neted. Acolo au zărit un staul. Ajunși înăuntru au găsit numai câteva animale ce dormeau liniștite lângă iesle. Aici și-au așternut câteva paie, s-au închinat lui Dumnezeu și s-au așezat la culcare. În staul era liniște. Numai afară, pe câmp, lângă un foc frumos, stăteau să-și păzească turma de oi, niște păstori. Când fu la miezul nopții, cerul se deschise. O ploaie de raze luminoase coborî deasupra grajdului din câmp. Îngerii lui Dumnezeu, mulți la număr, sute și mii, urcau și coborau pe razele strălucitoare. Nu peste mult, atâția îngeri câți erau s-au prins înhoră și cântau cu veselie: "Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună învoire."

Ce se întâmplase!... Maria, Fecioara Maria, născu, în miez de noapte, un prunc: pe Iisus. Maria se uita la el ca la o minune. Iosif nu se putea mira destul de frumusețea pruncului Iisus. Iar vitele, în blîndețea și bunătatea lor, se apropiau de iesle și suflau să-l încălzească pe Iisus în locul focului... Un înger le zise păstorilor din câmp: “Nu vă temeți. Nu s-a întâmplat nimic rău. Ci s-a născut Iisus, Fiul lui Dumnezeu. Mergeți în grabă și-L veți afla culcat în ieslea dobitoacelor.”

-Să ne grăbim! Să ne grăbim! Noi să fim cei dintâi, care să-l vadă pe Iisus Mântuitorul.

-Stați, stați! strigă un păstor. Cum vreți să mergeți la Iisus cu mâna goală? Trebuie să-i ducem un dar. Atunci merse la turmele de oi și alese fiecare câte un mielușel frumos, ca dar pentru micul prunc. Ajunși la Mântuitorul, mirați, plini de frică, tremurând ca o vergea, îngenunchiară pe patele grajdului, plecându-și frunțile la pământ, sărutară nu numai scutecele lui Iisus, dar și patele pe care dormea copilul sfânt. Se ridicară, apoi se închinară încă o dată către prunc și părăsiră staulul. Pe cine întâlneau în cale, îl opreau șoptindu-i:”Mergi și tu repede și te închină lui Iisus, căci s-a născut în staulul din marginea Vifleemului.” Și mulți, mirându-se, alergau în noaptea aceea, în noaptea sfântă a Crăciunului, să-l vadă și să se închine pruncului Iisus.

Băiatul 8: Frumos ai mai grăit, mătușă Mărioară!

Toți: Da, da ce mult ne-a plăcut!

Băiatul 9: Ce-ați zice, fetelor și voi băieților, dacă am împodobi cele povestite de mătușă cu niște colinde ce se cântă tot în ajunul sărbătorilor de iarnă?

Fata 1: Ar fi bine să le cântăm pe-acela care le-am învățat tot în serile de iarnă lângă focul din vatră .

Băiatul 2: Să începem cu acela în care se vestește nașterea lui Iisus.

O, ce veste minunată
Din Bethleem ni se-arată!

Astăzi s-a născut,
Cel fără de-nceput,
Cum au spus prorocii.

Căci la Bethlehem Maria,
Săvârșind călătoria,
Într-un mic sălaș
Lângă acel oraș
A născut pe Mesia.

Pe Fiul ce-într-al său nume,
Tatăl l-a trimis în lume,
Să se nască,
Și să crească,
Să ne mântuiască.

E Iisus păstorul mare,
Turmă ca el nimeni n-are.
Noi îl laudăm,
Și ne închinăm,
Cu credință tare.

Fata 2: “Sculăți gazde!” era colindul care-l mai cântam noi pe la șezători. Ar fi nimerit să-l zicem și acum.

Sculăți gazde, nu dormiți,
Vremea e să vă gătiți
Casa să v-o măturați,
Hai leri-i ler,
Și masa s-o încărcăți,
Hai leri-i ler,
Și masa s-o încărcăți,
Hai leri-i ler.

Noi vă zicem să trăiți
Întru mulți ani fericiți.
Să aveți de cei buni parte,
Hai leri-i ler,
Sănătate, spor în toate,
Hai leri-i ler.

Băiatul 3: Acum să spunem câte ceva despre STEAUA ce-a apărut pe cer în Vifleem în noaptea ce sfântă.

Steaua sus răsare
Ca o taină mare,
Steaua strălucește,
Și lumii vestește.

Că astăzi curata,
Prea-nevinovata,
Fecioara Maria
Naște pe Mesia.

În țara vestită.
Bethleem numită
Magii cum zăriră
Steaua și porniră

Mergând după rază ,
Pe Hristos să-l vază
Și dacă porniră,
Îndată-l găsiră.

La Dânsul intrară
Și-I se-nchinară,
Cu daruri menite
Lui Hristos menite.

Având fiecare
Bucurie mare,
Care bucurie,
Și la noi să fie.
De la tinerețe
Pân'la bătrânețe.

Mătușa Dochia: Frumos mai sună glasurile voastre tinere. Și eu mi-aduc aminte cum petreceam serile de iarnă, lângă focul din vatră și-l slăveam pe Iisus cu colinde de-astea. Ce vremuri ... Dar parcă ieri au fost.

Băiatul 4: Ce brad frumos și ce miros de cetină verde umple odaia matală!

Mătușa Mărioara: A, bine ziseși! Chiar că uitasem! Ar trebui să termin de împodobit brăduțul, că-n zori o să-mi apară nepoțtii și-apoi și Moș Crăciun va trece pe-aici să lase daruri pentru ei.

Băieții și fetele: Te ajutam și noi !

Cățiva băieți și fete ajută la împodobitul bradului .

Mătușa Dochia: Aceste lucruri mi-aduc aminte de copilăria mea, cum l-așteptam pe Moș Crăciun ore în șir, cu nasul lipit de geamul odăii, pe care înflorea atât de frumos, gheața.

Se aude cântecul cocoșului.

Băiatul 5: Ei dar au început să cânte cocoșii, s-a făcut târziu. Cu atâta voie bună nici nu ne-am dat seama ce repede a trecut timpul.

Băiatul 6: Să mergem la casele noastre, dar promitem să ne întoarcem și mâine seară.

Mătușa Mărioara: Vă aștept cu drag pe toți.

Se ridică fiecare de la locurile lor și părăsesc încăperea.

CORTINA

FLORI NEMURITOARE

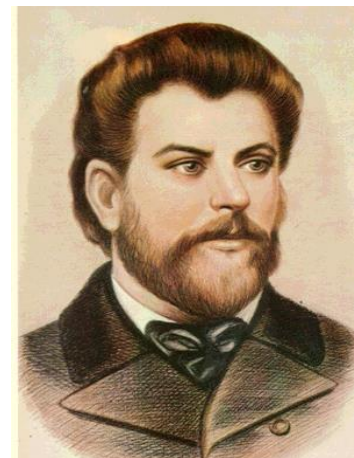
Recitator 1: Din mijlocul peisajului românesc au răsărit odinioară flori nemuritoare.

Recitator 2: Flori ce-au purtat nume de: CREANGĂ, EMINESCU, PORUMBESCU, LUCHIAN, BRÂNCUȘI ori ENESCU.

Recitator 3: Din pământul rodnic al Moldovei a răsărit o floare fără asemănare și fără moarte. Căci cine n-a auzit de pupăza din tei, de caprele Irinucăi sau de neuitatele după-amieze de scaldă!

Recitator 4: Și dacă ar fi să urcăm cărările către Cetatea Neamțului, de acolo de sus am cuprinde cu ochii, Valea Ozanei ”cea frumos curgătoare și limpede ca cristalul.”

Recitator 5: Mai la vale, Humuleștiul, își așteaptă vizitatorii pentru a le arăta casa cu stâlpul hornului, cu motoceii care au fost scărmanați de pisicile jucăușe și lavița joasă și măsuța unde se așeza Ștefan a Petrei când venea ostenit de la lucru.

Recitator 6: Chipul bălai al lui Ionică parcă trăiește în fiecare ungher: îl vezi ieșind de după sobă, râzând la soare să se îmbuneze vremea, torcînd, legănând copilul ...

Recitator 7: Și-a existat o altă floare fără egal ...
A existat într-o țară frumoasă
La o margine de mare
Unde valurile fac noduri albe
Cu o barbă nepieptănată de crai
Și niște ape ca niște copaci curgători
În care luna își avea cuiabar rotit.

Recitator 8: Și mai ales au existat niște oameni simpli
Pe care-i chema: Mircea cel Bătrân, Ștefan cel Mare,
Sau mai simplu: ciobani și plugari,
Cărora le plăcea să spună
Seara, în jurul focului, poezii
“Miorița”, “Luceafărul” și “Scrisoarea III “.

Recitator 9: Dar fiindcă auzeau mereu
Lătrând la stâna lor câinii,

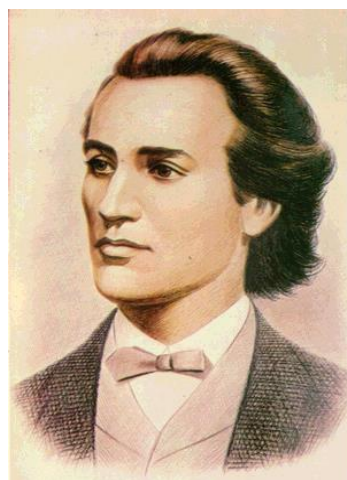

Plecau să se bată cu tătarii
Și cu avarii și cu hunii și cu leșii
Și cu turcii.

Recitator 10: În timpul care le rămânea liber
Între două primejdii,
Acești oameni făceau din fluierile lor
Jgheaburi,
Pentru lacrimile pietrelor înduioșate,
De curgeau doinele la vale
Pe toți munții Moldovei și ai Munteniei
Și ai Țării Bârsei și ai Țării Vrancei
Și ai altor țări românești.

Recitator 11: Au mai existat și niște codri adânci
Și un tânăr care vorbea cu ei,
Întrebându-i ce se tot leagănă fără vânt?

Recitator 12: Acest tânăr cu ochii mari,
Cât istoria noastră
Trecea bătut de gânduri
Din cartea cirilică în cartea vieții,
Tot numărând plopii luminii,
Ai dreptății, ai iubirii,
Care îi ieșeau mereu fără soț.

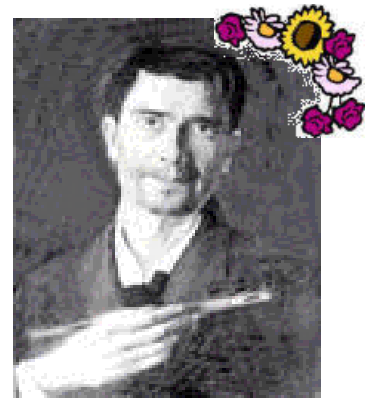

Recitator 13: Au mai existat și niște tei,
Și cei doi îndrăgostiți,
Care știau să le troienească toată floarea
Într-un sărut.

Recitator 14: Și niște păsări ori niște nouri
Care tot colindau pe deasupra lor
Ca lungi și mișcătoare șesuri.

Recitator 15: Și pentru că toate acestea
Trebuiau să poarte un nume,
Un singur nume,
Li s-a spus
EMINESCU.

Recitator 16: Din aceeași țară frumoasă a răsărit mai târziu o altă floare: modestă și sinceră; blândă și duioasă; o floare care a vindecat rănilor acestui umil pământ smuls din uitare într-o nouă însuflețire în lumina culorilor; o floare conturată din lumină și culoare.

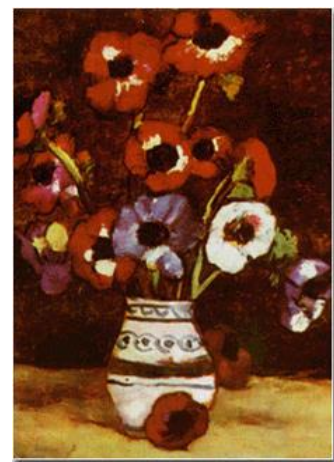
Recitator 17: Pensula din mână-i pare un vrej uscat de lemn ce a înmugurit. Mâna nu-i decât rădăcina în care-a fost altoit acest vreasc umflat în vîrf și umed a înmugurire, iar trupul din care pleacă mâna nu-i decât pământul cu ochi și fântâni cu focuri mocnind și râpi istovitoare fulgerate de zăpezi și toamne mohorâte.

Recitator 18: Se vede cum mugurul pensulei va da în floare pe măsură ce ochii aceștia vor istovi sălașul suferinței. Venind spre sine cu bisturiul pensulei în mână, LUCHIAN a dat de istoria neamului nostru, și a nimerit pe harta de lacrimi și oseminte a sufletului românesc și, cinstire mai mare nu-i putea aduce decât văzând-o devenită carne din carnea lui, os din acest os ce se va contempla îndelung.

Recitator 19: O floare care a iubit florile, a căror gingășie și prospețime îl făcea să-și uite suferința. Le iubea gingășia pură ca o promisiune de viață, le iubea coloritul cald: “Dumitrițele”, ”Anemonele”...

Recitator 20: Ele au fost un mijloc de comunicare a trăirilor sale lăuntrice, a momentelor de cumpănă sau a clipelor de biruință. Ele par a fi file dintr-un jurnal intim scris cu penelul.

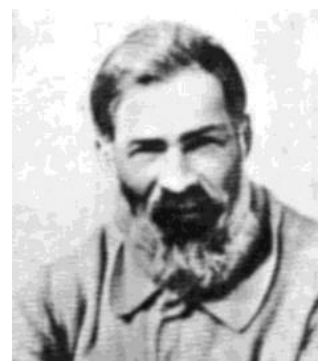
Recitator 21: Că ce poate fi mai convingător decât privind frumoasele “Anemone”, cele roșii simbolizând viața, iar cele violet suferința, tristețea. Sâmburele negru, ca al florii de mac, din mijloc, este năpădit din toate părțile de lumina petalelor purpurii. El e oprit parcă să iasă afară. Astfel aceste frumoase anemone crează o senzație puternică de biruință a vieții în fața morții.

22: Dar iată că și pe malul Jiului a răsărit o floare fără seamăn. O floare ce și-a exprimat sentimentele, gândurile, dând formă și expresie lemnului, pietrei și metalului.

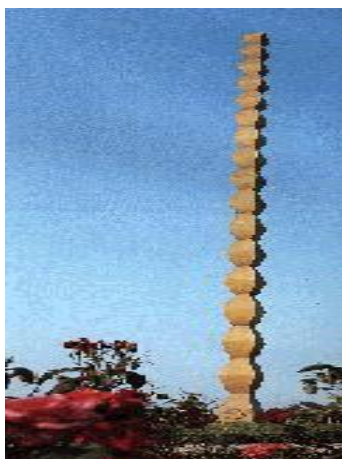
Recitator 23: Și dacă pașii v-ajung pe malul Jiului, nu puteți pleca fără a ajunge în Parcul Eroilor, în care s-a înfiripat o Masă a Tăcerii ce ne duce cu gândul tot în trecut. Aici s-au purtat sângeroase lupte. Gemetele, vaietele răniților, ale muribunzilor, zgomotul armelor, toate au încetat. Se aude doar curgerea lină a apei, foșnetul copacilor...

Recitator 24: Treci pe Aleea Scaunelor și pe sub Poarta Dragostei, a Sărutului, acest Arc de Triumf al victoriei de pe Jiu și te întâmpină maiestoașă, ultimul monument al trilogiei "Coloana fără de sfârșit"...

Recitator 25: Ieșită din iarba verde și deasă ea pleacă dreaptă pe verticală, simbolizând o ascensiune a generațiilor, vârstelor, anotimpurilor, anilor, clipelor, o aspirație spre înalt... Țășnește direct din pământ și se pierde în infinitul albastru, legând pământul de cer.

Recitator 26: Ansamblul de la Târgu-Jiu este întreg, ca o carte mare, deschisă, în piatră și oțel, o carte a înțelepciunii.

Recitator 27: Dar oare greșim, dacă ne putem considera cei mai bogați din lume, pentru că ținem în mână un valoros buchet de flori?

Recitator 28: Un buchet cu:
- un Luceafăr cum altul mai luminos nu-i;

Recitator 29: - o copilărie mai frumos așternută pe hârtie cum alta nu găsim;

Recitator 30: - cu o Pasăre Măiastră sau o Coloană Infinită;

Recitator 31: - și pânzele inundate de lumină și culoare unde se odihnesc
peisajele, portretele și multe, multe flori.

Recitator 32: Și tot acest buchet a parfumat sufletul acestui neam prea încercat
de-a lungul existenței sale...

Toți: Și există flori ca : EMINESCU, CREANGĂ, PORUMBESCU,
BRÂNCUȘI, LUCHIAN, ENESCU...

CORTINA

★ **LA STEAUA CARE-A RASARIT...** ★

-Medalion literar “Mihai Eminescu”-

“**RUGACIUNE**”-de Mihai Eminescu

Toti: **Craiasa alegandu-te**
 Ingenunchem rugandu-te,
 Inalta-ne, ne mantuie
 Din valul ce ne bantuie;
 Fii scut de intarire
 Si zid de mantuie,
 Privirea-ti adorata
 Asupra-ne coboara
 O, maica preacurata
 Si pururea fecioara,
 Marie!

Noi, ce din mila Sfantului
 Umbra facem pamantului,
 Rugamu-ne-ndurarilor
 Luceafarului marilor;
 Asculta-a noastre plangeri,
 Regina peste ingeri,
 Din neguri te arata,
 Lumina dulce clara,
 O, maica preacurata
 Si pururea fecioara,
 Marie!

“**EMINESCU**”-de I.A.Teodorovici – fond muzical

Recitator 1: Eminescu n-a existat...

Recitator 2: A existat numai o tara frumoasa
 La o margine de mare
 Unde marile fac valuri albe,
 Ca o barba nepieptanata de crai.

Recitator 3: Si mai ales au existat niste oameni simpli
 Pe care-i chema: Mircea cel Batran, Stefan cel Mare,
 Sau mai simplu: ciobani si plugari,
 Carora le placea sa spuna
 Seara in jurul focului poezii-
 “Miorita” si “Luceafarul” si “Scrisoarea a III-a.”

- Recitator 4:* Acest tanar cu ochii mari,
Cat istoria noastra
 Trecea batut de ganduri
 Tot numarand plopil...
 Care-i ieseau mereu fara sot.
Cantec: "Pe langa plopil fara sot..." (sau fond muzical)
- Recitator 5:* Au mai existat si niste tei
 Si cei doi indragostiti
 Care stiau sa le troieneasca toata floarea
 Intr-un sarut.
- Recitator 6:* Si pentru ca toate acestea
 Trebuiau sa poarte un nume,
- Recitator 7:* Un singur nume
 I s-a spus
 Eminescu!
- Recitator 8:* La 15 ianuarie 1850, la Botosani, vedea lumina zilei Mihai
 Eminescu, cel de-al saptelea fiu al Ralucai si al lui Gheorghe
 Eminovici.
- Recitator 9:* El a rasarit, cum in basmele noastre romanesti, rasarea peste noapte un
 pom cu fructe de aur.
- Recitator 10:* Copilaria si-o petrece la Ipotesti. Farmecul naturii inconjuratoare,
 miresmele campului si ale padurii invecinate, il mangaie si il
 cuceresc din frageda copilarie, hranindu-i inchipuirea.
- Recitator 11:* Anii copilariei petrecuti pe meleagurile Ipotestilor, i-au daruit de
 timpuriu viitorului vlastar taranesc fiorii marilor mistere ale naturii.
- Recitator 12:* De cate ori nu va fi calcat Mihai, cu pasii lui sprintari izlazul bogat
 de pe vale, strivind sub talpi cimbru si izma salbatica!
- Recitator 13:* De cate ori nu va fi urcat baietelul acesta minunat, catre seara, cu umbra
 in spate coama pletoasa a Haraminului, cautandu-l pe Mos Miron
 prisacarul, in bordeiul caruia Mihai si-ar fi aflat , nu o data, adapost,
 ferindu-se de dojana aspra a grijuliului caminar sau izgonit de
 atmosfera sumbra a gimnaziului din Cernauti.

- Recitator 14:* Poposind apoi prin casele taranilor de pe vale sau prin colibele padurarilor si ale ciobanilor, Mihai asculta visand cu ochii deschisi basmele, legendele si cantecele batranesti si snoavele tinutului fredonate sau povestite de aceiasi oameni.
- Recitator 15:* Nelinistitul baietel era indeaproape supravegheat de ochii si inima “dulcei mame” Raluca Eminovici.
 “O, mama, dulce mama din negura de vremi
 Pe freamatul de frunze la tine tu ma chemi”
- Recitator 16:* Jocurile si priveristile copilariei vor ramane pentru poet un necurmat prilej de reveniri nostalgice.
- Recitator 17:* Sugestive marturii poetice privind copilaria poetului sunt poeziile:
 “Fiind baiet paduri cutrieram...”
 “Trecut-au anii...”
 “”Somnoroase pasarele” (se recita, se canta)
- Recitator 18:* In drumul nostru sfios spre ceata care acopera biografia lui Eminescu, gasim cateva poezii inchinate celei dintai fete pe care poetul ajuns in pragul adolescentei o va fi iubit cu pasiune puternica si a carei imagine curata avea sa o pastreze in sufletul sau toata viata.
- Recitator 19:* E copila tarancuta din Ipotesti, rapusa de moarte in frageda varsta.
 “Floare albastra” (se recita)
- Recitator 20:* Amaraciunile curg acum necurmate in sufletul poetului. Singura, natura cu padurea ei indragita il va mai putea consolasi intari.
 Se vor recita versuri din “O, ramai”, “Ce te legeni...”, “Revedere”, “La mijloc de codru”, “Peste varfuri”, “Dintre sute de catarge...”.
- Recitator 21:* “Cine a citit o data versurile lui Eminescu, acela le va citi toata viata.” (Ion Minulescu)
- Recitator 22:* Tara si oamenii ei i-au fost primii dascali care au sadit in sufletul poetului, inca din copilarie, florile nepieritoare ale marilor virtuti si, in primul rand, pasiunea adevarului, dragostea de natura, iubirea de patrie si popor.

Recitator 23: Avea sa-i spuna marelui dramaturg I.L.Caragiale: “trecutul m-a fascinat intotdeauna”.

-“**SCRISOAREA III**” (sceneta)

-“**Ce-ti doresc eu tie, dulce Romania**” (se recita)

Recitator 24: “Eminescu e voievodul limbii romane”

Recitator 25: “Eminescu e mai marele cuvintelor prin care iubim, ne bucuram, visam si plangem.”

Recitator 26: “Eminescu este intemeietorul unei noi tari: o tara de cuvinte.”

Recitator 27: “Dulcea Romania” este intemeiata din nou de Eminescu cu o patrie a cuvintelor.

-“Luceafarul” - se recita

-“La steaua”

Recitator 28: Ca om, Mihai Eminescu era deosebit. Il sfatuieste pe Ioan Slavici sa scrie si el basme, asa cum mai tarziu il va indemna pe bunul sau prieten , humulesteanul Ion Creanga.

Recitator 29: Revenit in tara dupa studiile universitare de la Viena si Berlin (1874) ocupa un post de bibliotecar la Biblioteca Centrala din Iasi ceea ce il incanta foarte mult.

Recitator 30: In anul 1875 Titu Maiorescu il numeste revizor scolar pentru judetele Iasi si Vaslui. Cu acest prilej il cunoaste pe Ion Creanga, in acea vreme un respectat invatator. Cu timpul au devenit prieteni nedespartiti.

Recitator 31: “Legatura se stabili astfel incat pe urma nimenea nu mai vazu pe Eminescu fara Creanga si pe Creanga fara Eminescu”- marturiseau prietenii poetului.

Recitator 32: Dragostea si prietenia dintre cei doi era fara margini.

Recitator 33: Descoperindu-l si ascultandu-l povestind, l-a imbratisat indemnandu-l cu entuziasm sa-si astearna pe hartie nemuritoarele povesti si amintiri.

“Deci dumneata erai!

Stii cat te-am cautat? rosti Eminescu ca de pe alta lume”

Recitator 34: Pentru Eminescu, Creanga insemna insasi “poporul acesta de tarani”

- Recitator 35:* Cu Creanga, Eminescu era intors din nou in lumea mosilor sfatosi din vremea copilariei si a ratacirilor prin padurile si satele din jurul Ipotestilor.
- Recitator 36:* Cand Eminescu a plecat la Bucuresti, Creanga a ramas trist cu singura mangaiere a intoarcerii lui din cand in cand.
- Recitator 37:* Il va chema la Iasi prin scrisorile sale de dor, duiosie si disperare: “Badie Mihai, ce-i cu Bucurestiul de ai uitat cu totul de Iasul nostru cel oropsit? De Craciun te astept sa vii! Vino frate, Mihai, vino, caci fara tine sunt strain!”
- Recitator 38:* Tot in aceasta perioada marea iubire a lui Eminescu pentru Veronica Micle i-a marcat viata ca om si poet.
-“Si daca...” (*se recita*)
- Recitator 39:* Dupa violente dezamagiri, indreptandu-se prematur spre capatul vietii, cel mai mare poet al romanilor alcatuieste un testament poetic (in versuri) pentru cei carora le lasa mostenire creatia sa literara.
-“Mai am un singur dor” (*cantec*)
- Recitator 40:* La 15 iunie 1889, Luceafarul poeziei romanesti s-a topit in eternitate.
- Recitator 41:* A avut nevoie de numai 39 de ani de viata pamanteasca pentru a-si desavarsi ctoria. Apoi s-a topit in eternitate.
- Recitator 42:* “Natiunea mea, imbraca doliu! Literatura noastra, jeleste! Poezia romana plange! S-a darmat o columna, s-a stins un Luceafar, vi s-a rapit o podoaba!” se tanguia Iosif Vulcan in revista “Familia” in ziua trecerii poetului in nefiinta.
- Recitator 43:* Insa Eminescu n-a murit la marginea Marii si nici codrul nu-i este aproape asa cum isi testamentase poetic.
- Recitator 44:* Si nici la Ipotesti n-avea sa mai ajunga raspunzand chemarii “dulcei mame” venita spre el din “negura de vremi”, “pe freamatul de frunze”.

- Recitator 45:* In gradina mortii de pe Dealul Serban Voda din Bucuresti und se odihnește din 15 iunie 1889 Nefericitul romantic, vor troieni a pururi florile teiului sfant, dar si aducerile-aminte ale generatiilor ce-si vor adapa sufletul, unele dupa altele, la izvoarele de apa vie al Poeziei lui nemuritoare.
- Recitator 46:* “Sta melancolic teiul si viseaza
La poale-i doarme marele poet
Ce pare-asculta cu fiinta treaza
Stravechiul tei cum freamata incet.
- Recitator 47:* Si pasii care trec usor pe lut
Da-i teiule, ravnita pace sfanta
Ravnita liniste cum el a vrut”
- Recitator 48:* Au trecut ani de la moartea Luceafarului poeziei romanesti. In tot acest timp paginile scrise de el nu au ingalbenit, versurile lui nu s-au incheit, frazele lui n-au imbatranit.
- Recitator 49:* Opera lui a ramas tanara, vie, vibranta.
- Recitator 50:* A trait putin dar a muncit mult, dincolo de puterile unui om, chiar genial.
- Recitator 51:* Eminescu n-a venit pe lume dintr-o data.
- Recitator 52:* Eminescu nu are an, ci mileniu de nastere.
- Recitator 53:* Deci este de o viata cu limba romana, cu toate cuvintele ei, care s-au hotarat sa-l aleaga Mai Marele lor.
- Recitator 54:* Iata de ce-i suntem datori clipa de clipa lui Eminescu. Acestui insingurat si tanar voievod, care ne cere doar atat:
- Recitator 55:* Sa iubim, sa ne bucuram, sa plangem si sa visam de fiecare data in limba romana, in cuvintele ei fara moarte.
- Recitator 56:* Eminescu renaste din ce in ce, ca o coloana fara sfarsit...
- Recitator 57:* El va stapani toate veacurile cat se va mai vorbi pe pamant limba romana.

Recitator 58: “Eminescu mai traieste
Eminescu n-a murit
Eminescu patimeste
Cum nimeni n-a patimit.

Recitator 59: Versul lui e rugaciune
Ce se plange si se canta
De-n popor intreg, de-o lume
Nesupusa, neinfranta.”
-“Eminescu” – Doina si Ion Aldea Teodorovici.

CORTINA

MEDALION LITERAR

“ELENA FARAGO”

- Recitator 1:* A fost odata ... o fata frumoasa, inalta , cu ochii mari si negri, cu un par lung si lucios. Avea atata eleganta in mers, atata prestanta!
- Recitator 2:* Ne-ai facut curiosi! Despre cine este vorba?
- Recitator 3:* Ramasa orfana de mama la numai 12 ani, Elena trebuie sa-si intrerupa scoala.
- Recitator 4:* Toata povara casei cade asupra ei, fiind cea mai mare.
- Recitator 5:* Pentru ea jocurile se sfarsesc, copilaria se stinge. Impartasese soarta Cenusaresei din poveste.
- Recitator 6:* Dar durerea nu se opreste aici.
- Recitator 7:* La numai 17 ani primeste o alta lovitura de la soarta. Un pumnal i-a zvarcolit sufletul incercat de neazuri: dupa chinuri groaznice, tatal ei moare in bratele obosite de munca.
- Recitator 8:* Astfel cuibul parintesc de la Barlad se narui.
- Recitator 9:* Ne mai tineti mult in tensiune? Despre cine este vorba?
- Recitator 10:* “Cenusareasa in peregrinarile ei ajunge la un unchi, la Braila, istovindu-se de munca pentru slugarnicia copiilor acestuia, pana se imbolnaveste grav.
- Recitator 11:* Dupa insanatosire, ajunge la Bucuresti, la fratele ei, Ernest unde este nevoita sa fie , in continuare, servitoare.
- Recitator 12:* Umilita si aici, paraseste casa si ratacesta pe strazile capitalei, singura pe lume si cu inima zdruncinata.
- Recitator 13:* Fericirea indelung pierduta si-o va regasi in casa familiei I.L.Caragiale, unde se angajeaza ca guvernanta.

- Recitator 14:* Tanara se simte foarte bine in casa dramaturgului. Pasiunea sa pentru lecturile literare avea sa sa adanceasca.
- Recitator 15:* Citeste cu nesat cartile din biblioteca marelui dramaturg I.L.Caragiale.
- Recitator 16:* Veselul scriitor, multumit de silinta domnisoarei care-i educa odraslele, avea sa afle mai apoi ca Elena scria poezii de la varsa de 10 ani.
- Recitator 17:* “-Bine, Elena, sa stai tu atata vreme le mine si sa nu-mi spui ca faci versuri?”
- Recitator 18:* Tot I.L.Caragiale, cel care ascultase din gura Elenei Farago, povestea adolescentei ei zburcitate, avea sa spuna referitor la poeta care-I fusese guvernanta:
- Recitator 19:* “-Viata de roman, subiect de drama!”
- Recitator 20:* O faptura delicata cum a fost Elena Farago (caci despre ea este vorba) orfana si saraca, cu o copilărie nefericita, fara posibilitatea de a urma studii (sase clase) a putut deveni, prin munca si talent, o adevarata scriitoare ale carei poezii vor legana copilăria multor generatii.

RECITAL DE POEZIE

CERBUL

A fost odata-ntr-o padure
Un mos cu baba lui.
Erau saraci ca vai de lume
In adancimea codrului.

Dar Ceru' se-ndura de baba
S-un pui de cerb i-a daruit
Un pui de cerb cu stea in frunte
Fugit in codru si ranit.

L-a mangaiat pe frunte mosul
Miloasa, baba l-a spalat

L-au îngrijit cu multumire
Și ranile i-au vindecat.

Dar într-o zi trecu pe-acolo
Feciorul unui împărat
Cu-ntreaga curte și cu oaste
Și cu copiii la vanat.

-Da-mi mie cerbul tau, bătrâne
Și-ti dau pe el tot ce-ti doresti!
-Nu-l dau, chiar dacă-mi dai pe dansul
Comorile împăratești.

Nu-mi trebuie averi nici cinste
Sunt prea bătrân să le primesc
Dar dacă cerbul vrea să vină
Eu cu mult drag ți-l daruiesc.

Atunci minune fără seamăn
Întreaga curte, ce văzu?
Ca cerbul să din carne, parca
A vrea să spună: nu, nu, nu!

Nu vreau să merg la curtea voastră
Deodată cerbul a grai,
La-mpăratia cutii tale
Eu m-as simți încatusit.

Tu m-ai ranit la vanatoare,
Ei ranile mi-au vindecat
Tu mă doresti ca pe-o comoară,
Ei, sufletul mi l-au și dat.

GANDACELUL

De ce m-ai strans in pumnul tau,
 Copil frumos, tu nu stii oare
 Ca-s mic si eu si ca ma doare?
 De ce ma strangi asa de rau?
 Copil ca tine sunt si eu
 Si-mi place sa ma joc si mie
 Si mila trebuie sa-ti fie
 De spaima si de plansul meu!

De ce sa vrei sa ma omori?
 Ca am si eu parinti ca tine,
 Si-ar plange mama dupa mine
 Si-ar plange bietelesurori.
 Si-ar plange tata mult de tot,
 Caci am trait abia trei zile
 Indura-te de ei, copile,
 Si lasa-ma ca nu mai pot.

Asa plangea un gandacel
 In pumnul ce-l strangea sa-l rupa.
 Si l-a deschis copilul dupa
 Ce n-a mai fost nimic din el.
 A incercat sa-l mai invie
 Suflandu-i aripile-n vant,
 Dar a cazut in tarana frant
 Si-ntepenit pentru vecie.

Scarbit de fapta ta cea rea
 Degeaba plangi, acum, copile,
 Ci du-te-n casa acum si zi-le
 Parintilor isprava ta.
 Si zile ca de-acum ai vrea
 Sa ocrotesti cu bunatate,
 In cale-ti orice vietate,
 Oricat de far-de-nsemnatate
 Si-oricat de mica ar fi ea!

NELU

Dintr-un rest de prajituri

Nelu face firimituri.
 Mama-l vede si-l intreaba:
 -Iar nu esti copil de treaba,
 Nelule, si-mi faci gunoi?
 Cum fu vorba intre noi
 -Vorba noastra? Stai sa-ti spun,
 Ca sa vezi ca o tin minte:
 Sa ma fac tot mai cuminte
 Si mai harnic si mai bun.
 -Si de ce imi faci gunoi?
 -Pentru vorba dintre noi.
 Eu acum fac firimituri
 Pentru puii randunicii
 Ca sa aiba si ei, mici,
 Azi la masa prajituri.

CATELUSUL SCHIOP

Eu am numai trei picioare
 Si de-abia ma misc: top, top!
 Rad cand ma-ntalnesc copiii
 Si ma cheama “cutu schiop”.

Fratii mei ceilalti se joaca
 Cu copiii toti, dar eu
 Nu pot alerga cu dansii,
 Ca sunt schiop si cad mereu.

Si stau singur toata ziua
 Si plang mult cand ma gandesc
 Ca tot schiop voi fi de-acuma
 Si tot trist am sa traiesc.

Si cand ma gandesc ce bine
 M-as juca si eu acum
 Si-as latra si eu din poarta
 La copiii de pe drum.

Cat sunt de frumoși copiii
 Cei cuminti, si cat de mult
 Mi-ar placea sa stau ca dansii
 Sa ma joc si sa-i ascult!

Dar copii rai la suflet
Sunt urati, precum e-acel
Care m-a lovit pe mine,
Si nu-i pot iubi defel...

M-a lovit cu rautate
Cu o piatra in picior
Si-am zacus, si-am plans atata,
De-am crezut ca am sa mor...

Acum vine si-mi da zahar
Si ar vrea sa fie bun,
Si-as putea sa-l musc o data
De picior sa ma razbun.

Dar il las asa, sa vada
Raul, ca un biet catel
Are inima mai buna
Decat a avut-o el.

MOTANUL PEDEPSIT

Randunica e plecata
Dupa hrana pentru pui
Cuibu-i singurel sub stresini
Si prin curte nimeni nu-i.

Rade sub mustati motanul
-Ce noroc! Pacat sa-l scap!
Iute sus! Dar , pac, o piatra
Il loveste drept in cap.

Trist sa tanguie motanul:
-Miau si vai de capul meu!
Petrisor il ia in brate:
-Iarta-ma, te rog, caci eu

Te-am lovit si rau imi pare,
Dar de bietii puisori,
Tie cu nu ti-a fost mila
Cand sarisesi sa-i omori?

DOI FRATI CUMINTI

Noi suntem doi frati in casa
 Si nu ne certam deloc;
 Si suntem tacuti la masa,
 Si cuminti in orice loc.

Avem hamuri, cerc si minge
 Cand pe-afara ne jucam,
 Dar, cand ploua ori cand ninge,
 Linistiti in casa stam.

Si cu jucarii frumoase
 Ne jucam tot amandoi,
 Pe cand mama noastra coase
 Ori citeste langa noi.

Mama noastra ne vorbeste
 Si ne mangaie duios,
 Iara seara ne citeste
 Ori ne spune-un basm frumos.

TOM

Tom i-un motan cuminte,
 Si-i atata de curat,
 C-are voie sa se culce
 Chiar pe pernele din pat.
 Ilenuta il iubeste
 Si se joaca mult cu el,
 Astazi insa-i suparata,
 Nu l-a mangaiat defel...

“Miau!...o-mbie din fereastra,
 Dar fetita sta pe loc:
 -Taci, mai Tomule, ca mie
 Nu-mi mai vine sa ma joc!...

-Ce-ai patit?...

-Nimic, dar mama
Asa aspru m-a certat!

-I-ai gresit ceva?
-De unde?...
Pentru ca nu m-am spalat!...

-Stii fetita mea cuminte,
Iarta-ma ca-ti spun, dar eu,
Pentru asta te-as si bate
Dac-ai fi copilul meu!”

UN PORUMBEL

Un porumbel cazut-a din zbor, pe-o stanca-n mare
Si-i mic de tot saracul, de-abia a prins sa zboare!...
Vin valuri mari si-n stanca lovesc, si lui i-e frica,
Si trist si-ascunde capul, si-aripile-si ridica
Cand stropi sariti din valuri pe pene-i cad si-l uda,
Dar piuitu-i jalnic nu-i nimeni sa-l auda!...
Ci iat-o porumbita ca-n zbor zorit soseste;
E mama lui ce-l cata, plangand de cand lipseste,
Si-i langa el acuma si-l ciuguleste dulce
Sa-i treaca spaima si-apoi sa mearga sa si-l culce.
Si-ncet spre cuib acuma zbura-vor impreuna-
Sa-l incalzeasca mama, sa doarma-
Noapte buna!...

RANDUNICA

Un baiat si-o fata mica
Stau privind o randunica.
Si baiatul spune: “-Mult

Imi place sa te-ascult

Ciripind, pe randunele,
Si pe alte pasarele,
Si mi-as da ce am mai bun
Sa pot sti si eu ce spun.

Randunica il priveste
Si cu dragoste-i vorbeste:
-Sa-ti spun eu daca doresti,
Drag copil ce ne iubesti:
Dimineata, noi, din toate
Pasarile-ntai sculate,
Ne-nchinam spre rasarit,
Ciripind: tzrr...bvi...devit...

Si apoi incep codrosii
Cu cap sur cu coade rosii:
Ticc...tecc...tecc...si dupa ei
Prind brabetii mititei,
Cirip-cip... sa ciripeasca
Pana-ncep sa se trezeasca
Si-alte pasari care-n cor
Isi inalta ruga lor.

CUM S-AU ALES D SI I

“REGI AI ALFABETULUI”

-Adaptare dupa Elena Farago-

- Litera “P” -Si cum va spuneam, pentru ca mi-ati cerut (pe motiv ca vorba ”Presedinte” incepe cu “P”) primesc sa prezidez si declar sedinta deschisa. Recunosc dreptul la domnie al fratilor “D” si “I”, si doresc sa-i vad alesi si sa-i vad domnind in liniste si pace. Sunt incredintat ca asa e bine si frumos...Dar de ce uiti atat de urat la mine, frate “U”?
- Litera “U” -Cine ar putea crede, privind un “P” de tipar care seamana cu o sabie, ca in realitate nu esti decat un vulgar si fricos lingusitor?
- Litera “M” -Cum se cunoaste ca tu incepi cuvintele “ura” si “urat” si cat de ursuz te porti... Acum pricep de ce si “urgia” incepe tot cu tine, ba chiar si “ucigas”!
- Litera “U” -Hm... da... da... asa e precum gandesc... Desi tu incepi o suma de cuvinte frumoase ca: “minune”, “munca”, “marire”, “mila”, “mucenic”, te complaci in minciuna.
- Litera “Z” -Eu incep cuvantul “zeu”, cel mai antic cuvant. El da notiunea Dumnezeirii. Ma vad nesocotit desi merit pe drept sa fiu considerat ca un serios candidat.
- Litera “D” -Cu toata modestia, ma vad silit sa intrerup: “zeu”, oricat de antic ar fi, nu ne prea intereseaza in cazul de fata, noi facand parte dintr-un alfabet crestin si nu pagan. Avem un DUMNEZEU si mai avem si un Iisus... Eu incep cuvantul DUMNEZEU si el pe Iisus, in afara de altele destul de importante ca de pilda: “iubire”, “ideal”, “idee”, “icoana”, “izbanda”, “Ioan Botezatorul”. Iar eu in afara de DUMNEZEU, incei “dreptatea”, “dragostea”, “dorul”, “duiosia”, “darul”. Pe cand tu in afar de zeu si zel, incepi niste cuvinte fara noima ca: ”zalud”, “zurbagiu”, “zanatec”, “zarva”...
- Litera “R” -N-am nici un fel de pretentie ca sunt cel mai sonor; pentru ca in afara de “Romania”, “roman”, “ruga”, “raza” si alte cateva fara alta importanta mai incep si “risipa”, “rusinea”, “robia”, “rautatea” “razbunarea”, “razmerita”, “ridicolul”...

Litera "B" -Nici eu nu formulez pretentii, cu toate ca incep cuvintele "belsug", "bunatate", "bucurie", "binecuvantare", "biruinta", "brav". Voi vota cu convingere pe fratii "D" si "I".

Literele "C", "F", "E", "N", "V", "T" (vorbind deodata)

-Si eu, si noi...

"F" –desi incep pe "fericire" si "frumos"...

"V" –si eu "victoria" si "visul"...si "vraja"...

"C" –si eu "cinstea" si "cerul" si "crestinismul"...

"T" –si eu "truda" si "triumful"...

"V" –si eu "veselia" si "victoria"...

"N" –si ei "nemurirea"...

Litera "O" -Eu recunosc superioritatea lui "I", caci ajutat de el devin "a" si incep "arta" si "adevarul" sau pe "om" si "omenia" si "onoarea" si incep si "ortografia".

Litera "A" -Acum pentru "a" sunt numai eu si impreuna cu fratele "I" facem "i" care incepe pe "inger"

Litera "U" -Mare pricopseala pe voi, carpacitilor, care nu mai stiti nimic in afara deploconeala si lingusire...

Litera "I" -Asta ai mai spus-o si tii sa nu te dezici deloc si vrei a fii "ursuz" si "uzurpator"!

Litera "U" -Nu va ganditi ca eu incep UNIVERSUL si chiar in fata lui Dumnezeu stam alaturi ca gemenii...

Litera "M" -Eu incep cuvintele "mucenic"si "mila" si "minune", dupa cum am mai spus si...

Litara "U" -Si eu stau langa tine si in "munca"si in "mucenic" si stau langa L in "lumina"...

Litera "P" -Ai putea sa te molipsesti de aceste vecinatati si sa fii si mai putin ursuz...

Litera "U" -Iar incepi sa ma sacai sabie cu limba de vata si vulgar lingusitor ce esti...

Apostroful -Constat insulta grava si sunt de parere ca fratele "U" sa fie exclus din sedinta deoarece a ultragiat pe insusi presedintele ale se noi. Nu avem nevoie de tulburatori de disciplina...

- Litera "L" -Se aproba suspendarea fara discutie. Merita. Se lauda ca incepe UNIVERSUL, dar eu incep LUMEA care e acelasi lucru si apoi e si mai dulce la pronuntare si mai romanesc. LUME, ce frumos cuvânt si cât de mult întrebuintat... Ați auzit zicându-se "câtui universul" în loc de "câtui lumea", ori vre-un basm începând cu "Fost-a fost odată-n univers", "Fost-a fost odată-n lume" și pe lume și atâtea altele... Ca cenzor de ședință, eu și apostrofii avem această calitate, că toți cei care mai au vreo pretenție la candidatură să se pronunțe dacă votăm pe față sau în secret.
- Mai multe litere -Se aproba suspendarea...eu nu candidez... nu candideaza nimeni în afara de "D" și "I". Votăm în unanimitate.
- Litera "Z" -Pardon, eu candidez și mă unesc cu "U" pe care l-ați nedreptățit și cer sancțiune imediată împotriva apostrofului care l-a apostrofat, insultat și suspendat fără să ne ceară avizul.
- Apostrofii -L-am eliminat din ședință cu tacită aprobare a tuturor. Așa prevede statutul nostru referitor la drepturile cenzorilor.
- Litera "L" -Suntem de acord!
- Litera "U" -Protestez cu vehemență. Că să se suspende ședința. Să se amâne alegerea...
- Mai multe litere -Nu se poate... nu... s-a decis o dată... suntem majoritatea...
- Litera "P" -Faceți vă rog puțină liniște! "D" începe pe DUMNEZEU și "I" pe IISUS. E destul că să știm pe cine votăm.
- Litera "U" -Protestez!!!
- Litera "L" -Liniște! Începe votarea pe față...
- Mai multe litere -Nu mai trebuie nici o votare...
- Alte litere
și apoi toate*
în afara de Z și U -Da... nu mai trebuie... i-am ales... să trăiască... să domnească... pentru limba românească... să trăiască...
- Litera "U" -Protestez... proteeesteeezzzz... mă consider candidat de drept și cer imediat alegere cu vot secret... nu forțați...

Apostroful -Destul... Eliminatii n-au vot si nici drept de protest. N-avem nevoie de tine... Uite ce frumos suna daca te-am suprimat si inlocuit... N-avem nevoie, n-ai drept...

Mai multe litere –Asa e... ne-ai tulburat o sedinta care putea fi trecuta in istorie
Asa va sti posteritatea ce opozitie urata ne-ai aratat... rusine...
Alegerea s-a facut... Sa traiasca D si I!

Literele “D” si “I” (se inclina multumind fara cuvinte).

Litera ”P” -Declar sedinta terminata. Sa ne traiasca, sa ne impace pe toti pentru a putea lucra si conlucra in pace la faima si frumusetea LIMBII ROMANESTI.

Litera “U” (tare si surescitat intonand)
-Ura... Ura... sa traiasca... dulcea si frumoasa limba romaneasca...
m-ati luminat... m-ati desteptat din ratacire... Sa traiasca “D” si
“I”... REGII ALFABETULUI!

Litera “Z” -Daca e vorba pe desteptate si luminate uite-ma-s luminat si impacat
si incredintat ca nu am nici o pretentie afara de aceea de a fi alaturi.
(canta) Sa traiasca, sa domneasca,
D si I netulburati,
Caci in limba romaneasca,
Ei sunt cei mai insemnati!

Litera “U” (canta) Ura, ura sa domneasca!
Fara teama de dusmani,
Toata slava romaneasca,
Sa traiasca-ntru multi ani!

Toate literele
in cor (canta) Si-ntr-o pasnica fratie,
Frate “z” si frate “U”
Sa uitam pentru vecie
Tot ce-o clipa ne duru.

*
* *

-Scena ucenicilor-

- Un ucenic -Cine o fi fost pe aci? Uite ce rascolite sunt literele... si le asezasem atat de frumos aseara...
- Al doilea ucenic (*preocupat de ceva*)
-Cine stie... poate pisica...
- Al III-lea ucenic -Dar ce ai de stai asa de ingandurat?
- Al IV-lea ucenic -Nimic. Ma uitam la desteptatorul asta. Asa inciudat a sunat adineaori cand ne-a desteptat! Parca e ecoul unui cor. Si eu tocmai ma visasem ca eram la corul nostru de ucenici si cantam: "mult e dulce si frumoasa..."
- Cantec:
- Mult e dulce si frumoasa,
Limba ce-o vorbim.
Alta limba-armonioasa
Ca ea nu gasim.
- Salta inima-n placere
Cand o ascultam
Si pe buze-aduce miere
Cand o cuvântam.
- Litera "U" -Ati auzit? Ne-am cam rascolit si-am stricat bietului baiat munca. Dar ce frumos au cantat...
- Litera "Z" -Din aceasta rascoleala pe care vor indrepta-o usor copiii, asezandu-le la loc iar, ne-am ales cu oranduiala unei fratii temeinice, pe vecie.
- Litera "U" -Da, da. Eu ma simt ca un altul... Nu mai sunt nici ursuz, nici usuratec, cu toate ca usor ma simt de parca am scapat de o mare povara.
- Litera "P" -Ti-i sufletul impacat prin pocainta si dragoste. Asa si trebuia. Nu mai am de spus nimic decat Dragoste si Pace noua tuturor, pentru propasirea limbii romanesti.
- Litera "A" -Acum si intotdeauna, AMIN!

CORTINA

SĂ FIM LA ÎNĂLȚIME, CĂ SUNTEM ISTEȚI FOC!!

(serbare cu ocazia zilei de 1 Iunie, Ziua Copiilor)

– Clasă, drepți! Pentru raport, înainte! Stimați spectatori, clasa a II-a B, cu inimile pline de bucurie prezintă programul...

– (*Vine în fugă*): Stați, stați așa, să vin și eu! (*Se urcă, în picioare, pe un scaun*).

– De ce te-ai cocoțat pe scaun?

– Păi, a zis tata când am plecat la școală: “Fiule, să fii la înălțime!” Si sunt!

– Eeeeeee...!

– Drepti! Stimați spectatori, clasa a II-a B vă prezintă programul...

– Stați, stați așa, să vin și eu!

– Tu de ce ți-ai pus casca aia de pompier?

– Fiindcă a zis mama, când a auzit că mă fac artistă: “Fetița asta e isteță foc!”

– Eeee...!

– Drepti! Stimați spectatori, clasa a II-a B vă prezintă programul...

– Ce program?

– N-avem titlu...

– Atunci să luăm ce-a zis tata...

– Și ce-a zis mama...

– Și să vă prezentăm programul...

– Să fim la înălțime, că suntem isteți foc!

(*Pe melodia “Așa e viața”*):

Dragi părinți și voi, bunici,
Noi vă spunem “bun venit”
La a noastră sărbătoare
Că este-o zi mare.

Este ziua tuturor,
A noastră-a copiilor
Toată lumea va petrece
Vrem să fim cu toți de zece.

Așa-s copiii, ei râd în soare,
Astăzi este ziua lor,
Este-o zi mare.
- Dragi îmi sunt colegii mei

Sunt toți ca puii de lei.
 Și cu ei învăț de zor
 Să devin folositor.
 Opt ani eu am împlinit,
 Cine a spus că mai sunt mic?
 Ia priviți aici, vă rog,
 Numai foarte bine-n catalog!
 Doar Gigel, că n-a-nvățat,
 Insuficient a luat
 Și-a zis către-al său tătuc:
 -Nu știu lecția, că-s mic!

- Ca elev răspund: prezent!
 La al casei angajament
 De-a avea doar calificative bune
 Și să fim cuminiți, minune!
 Păi, vedeți că sunt voinic?!
 Cine-a spus că eu sunt mic?

- Hai la carte, măi băieți,
 Chiar de vreți, chiar de nu vreți!
 Marinică, unde ești?
 Toată ziua te-odihnești!
 Nu-ți ajută la nimic,
 Leneșul rămâne mic.
 După ce-o să m-ascuțați,
 Tare să m-aplaudați.
 Însă rolul de n-oi ști,
 Să mă bâlbâi dac-o fi,
 Ziceți iute: "Nu-i nimic,
 Cum vedeți... artistu-i mic!"

- Toată lumea la lecții!

La lecții, la lecții, la lecții să vii,
 Ia-ți iute ghiozdanul și-ncepe să scrii,
 Cu joaca ajunge că mâine nu știi.
 La lecții, la lecții, la lecții, copii!

- Mămico, mâine ce cămașă-mi dai la școală, cu mânecă lungă sau cu mânecă scurtă?
- Cu mânecă lungă, dar de ce mă-ntrebi?
- Să știu până unde mă spăl pe mâini.
 La lecții, la lecții...

- Mămico, eu am fost singurul din clasă care am ridicat mâna la întrebarea doamnei învățătoare.
- Bravo, și ce-a întrebat?
- Copii, cine a spart ghiveciul?

La lecții, la lecții...

- Dănuț, de ce m-ai mințit? Mi-ai spus că ai luat nota nouă la dictare, iar în catalog e șase?
- Nu te-am mințit, mămico, e nouă dar a clătinat doamna învățătoare catalogul și... s-au răsturnat notele.

La lecții, la lecții...

- Florine, ție de ce nu-ți semnează tăticul notele în carnet?
- Pentru că doctorii i-au recomandat să evite șocurile, doamna învățătoare...
- Costele, care sunt cele două cuvinte folosite cel mai des de elevi?
- Nu știi, doamna învățătoare.
- Bravo! Exact aceste două cuvinte.

La lecții, la lecții...

- Spune sincer, Ionele, te-ajută cineva la lecții?
- Mămica mă mai ajută, că tata nu poate face singur totul.
- V-am dat o compunere despre lapte, pe patru pagini, și tu, Ionuț, ai scris doar una singură.
- Să vedeți, doamna învățătoare, eu am scris despre laptele condensat.

La lecții, la lecții...

- Eu, la carnavalul de la sfârșitul anului mă fac aviator și am un costum argintiu-argintiu...!
- De ce aviator?
- Pentru că-mi plac avioanele.
- Eu, la carnavalul de la sfârșitul anului mă fac solistă și-am să cânt un cântec frumos, frumos...!
- De ce solistă?
- Pentru că îmi place muzica.
- Eu, la carnavalul de la sfârșitul anului mă fac girafă și-o să am un gât lung, lung...!
- De ce girafă?
- Pentru că-mi cere tata mereu carnetul de note... și cum mai ajunge la urechile mele?!

La lecții, la lecții...

(Se aduc în față trei scaunele și ustensilele de bucătărie. Elevul aliniază scaunele, apoi zice către public:)

- Astăzi este ziua mea. Pe scaunele vor sta invitații. (*Arată:*) Aici va sta Costel, aici Sanda, iar aici Vasilică. (*Bucurosi:*) Și doamna învățătoare mi-a urat “La mulți ani!” și “Poftă bună!”.

Mama mi-a dictat rețeta (Pentru invitați voi face singur o prăjitură. Mama mi-a dictat rețeta (*Scoate hârtia*), iar eu am scris-o. sper să fi scris-o corect, să nu fac ca la fiecare dictare, când nu mai înțelegeam nici eu ce-am scris, iar doamna învățătoare mi-o umplea de roșu.

(*Își pune boneta și șorțulețul de bucătar.*) Si-acum, să te ții, bucătărie...! Așa!... (*Citește și pe parcurs execută*):

Se amestecă un ou cu doi pantofi curățați de coadă... “Pantofi la prăjitură?!?” Dar dacă așa a zis mama, știe ea...!

(*Se uită la pantofii pe care i-a adus la început.*)

Care o fi coada pantofului? Cred că aici.

(*Li râcăie cu o lingură de lemn și-i aruncă în oală împreună cu un ou, tot de lemn.*) Așa... (*Citește:*) Săpun într-o farfurie de găină. “Săpun am, dar care o fi farfuria de găină?! A! Cred că e aia din curte în care dă mama mâncare la pui.

(*Iese în culise, revine cu farfuria, pune săpunul în oală și farfuria în chip de capac.*)

Așa... (*Citește:*) “Se pășește un minut la loc scăzut...” Cum, adică? Aha! Se pășește jos. (*Pune oala jos și pășește de câteva ori peste ea, uitându-se la ceas:*)

Așa... Se mestecă totul și... poftă bună, câine!

Asta ce-o mai fi? (*Se aude o sonerie.*)

Aoleu, sosesc invitații!... Pofțiți, copii, intrați! (*Copiii intră și spun:*)

- “La mulți ani!” (*Îl sărută și îi dau flori, apoi iau loc pe scaunele.*)

- Am să vă servesc cu o prăjitură făcută de mine. (*Le dă câte o farfurioară, pe care copiii o țin în palmele întinse, lingându-se pe buze în așteptare, apoi le pune, cu polonicul, primului, un pantof, celui de-al doilea oul și săpunul, iar ultimului cel de-al doilea pantof. Copiii se miră.*)

- Hai, serviți, prieteni!

- Ce e asta?

- Prăjitura făcută de mine. (*Se mândrește.*)

(*Cei trei se strâmbă:*) Pfff...!

- Mamă! (*Intră “mama”, cu o basma pe cap.*)

- Ce s-a întâmplat, Andrei?

- Nu mi-a ieșit prăjitura!

- Ia să văd! (*Trece prin dreptul celor trei, care îi arată necăjiți farfuriile.*) Ce e asta, Andrei?

- (*Cu reproș:*) prăjitura pe care mi-ai dictat-o tu! (*Scoate rețeta și citește:*) ”Doi pantofi curățați de coadă...”

- Ooof! Vezi dacă nu ești atent la dictare?! “Doi cartofi curățați de coajă”.

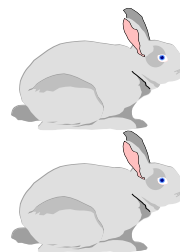
- Aha! “Săpun într-o farfurie de găină...”

- Of! Se pun într-o farfurie cu făină...”

- Aha!... “Se pășește un minut la loc scăzut...”
- Nu, Andrei! “Se prăjește un minut la foc scăzut.”
- Aha!... “și poftă bună, câine!”... Bine, mamă, eu sunt câine sau copil?
- Oooof!... “Poftă bună, mâine!” Dar ai dreptate, cine nu e atent la dictare face o boroboață de n-o înghite nici Grivei.

- Iepuraș, drăgălaș,
A fugit peste imaș
Și s-a dus, colo sus
Într-o tufă s-a ascuns.

(Strigătură):

Cântecul lui Iepurilă,
Celui care-i plângi de milă,
Ce-l știm de la grădiniță,
Când purtam și noi fundiță.
Că trei anișori aveam,
Dar isteți de-atunci eram;
Îl cântăm azi școlărește,
Să vezi ce se potrivește!

Iepuraș, drăgălaș...

Că la ora de citire,
Mai acum vreo două zile
Când doamna noastră ne-a spus:
“Cine știe, mâna sus!”
Am văzut atunci vreo doi
Prefăcuți în iepuroi,
Cum pe loc s-au morcovit
Și în bancă s-au pitit.

Iepuraș, drăgălaș...

Ieri, în curte cum stăteam,
Poc! O piatră drept în geam.
Oare cine-i vinovat?
Păi, ce credeți c-a urmat?

Iepuraș, drăgălaș...

Și școlarii cei mai mici
Muncesc bine, că-s voinici,
Dar Costel, colegul meu,

Care la plăcinte-i zmeu,
Când la treabă se pornește,
O tulește iepurește!

Iepuraș, drăgălaș...

(Venind în colțul din dreapta scenei:) – Ia uitați-vă copii, au venit părinții noștri la serbare! (Toți copiii privesc în sală.) Bine-ai venit, taticule! Nu sta acolo, te rog! Acolo sunt locuri rezervate pentru frunțașii în întrecere. Cum?! Astăzi ai primit steluța de frunțaș? Bravo, taticule, să vii cu carnetul de note să ți-l iscălesc!

(Venind în colțul din stânga al scenei): - Da, mămico! Ai mâncat tot ce ți-am pus în pachețel? Foarte bine! Și eu am fost cuminte; am spălat vasele. N-am spart decât păhărelul acela de cristal, mic, mic, dar nu-i nimic!

(La mijlocul scenei): - Tată, tată! Știi ce-a spus astăzi doamna învățătoare? “Cine este mândru de părinții săi, să ridice mâna!” Eu le-am ridicat pe amândouă, că sunt mândru și de tine și de mămica. Păcat că n-am mai avut o mână să ridic și pentru bunicul, că și el m-ajută la lecții.

Părinți iubiți și harnici,
Cu care ne mândrim,
Azi la serbarea noastră
Voioși noi vă privim
Tra la la la la...
Din cărți învățătura
Cu râvnă o sorbim,
Iar munca ne e dragă
Și vrem ca voi să fim.
Tra la la la la...

(Salută părinții și încearcă să intre în culise, dar... apare-n grabă “Pic-Pitic” pe o trotinetă, cu sacul cu daruri din care se văd câteva baloane).

Bine v-am găsit, copii!
Uite-acum, acum sosii.
De nu mă trezea o floare,
Mai să uit că-i sărbătoare.
Am privit în calendar
Și citii tare și rar:
1 IUNIE – ZIUA COPIILOR!

Și-ncepui să zbor,
 Pe aripa vântului,
 Vântului, drăguțului,
 Peste munți, dealuri, câmpii,
 Pân-la voi, iubiți copii.
 Hei, cum vād, m-ați așteptat
 Și frumos v-ați așezat.
 Să vedem ce știți a spune?
 Sacu-i plin de lucruri bune.
 Am bomboane, jucării,
 Toate pentru voi, copii,
 Hai, cântați, jucați ce știți
 De vreți daruri să primiți.

Pic-Pitic, cât de mult ne bucurăm c-ai sosit la noi! Dacă mai întârzieai puțin, serbarea noastră s-ar fi sfârșit. Acum... hai să-ți cântăm un cântec și să dansăm împreună.

“VIVAT VESELIA!”

(Sună prelung clopoțelul, se face liniște, apoi se aude un glas din culise:)

- Copii, se împart darurile, poftiți! E doar ziua voastră, ziua de 1 IUNIE!!

CORTINA

SERBAREA FINALULUI CLASEI PREGĂTITOARE

Dragi spectatori și spectatoare,
Parinți și doamne profesoare,
Copii mai mici, copii mai mari,
Chiar și foști grădinari,
Vă urăm: “Bine-ați venit
La un spectacol inedit!”

Emoția ne este mare....
Actorii-ndată vor sosi!
Dar crainicul vă liniștește
Nu disperați, vă rog, zâmbiți!
Anul școlar acum se sfârșește
Fiți veseli, bine dispuși să fiți!
Să râdeți, să aplaudați,
Dacă vreți, cu noi cântați!

Cântec: În lumea basmelor

1. În lumea basmelor noi am intrat	La, la, la, la, la, la, la,
Cu Albă ca Zăpada ne-am jucat	La, la, la, la, la, la, la,
Și cu Cenușăreasa am vorbit,	La, la, la, la, la, la, la,
Cuvinte magice ea ne-a șoptit.	La, la, la, la... la, la, la, la.

Motanul încălțat era și el,
 Bunica și Scufița Roșie,
 Alice, Pinocchio și Apolodor
 Erau și ei în lumea basmelor

2. Cu Degețica ne-am mai întâlnit,
 Mica Sirenă și ea a venit
 Era și Crăiasa Zăpezilor
 Și Făt-Frumos și Zâna Munților.

De vreți și voi în lumea basmelor
 Cântați cu noi și va fi mai ușor,
 Cu personajele să vă-ntâlniți
 Balauri, vrăjitoare, zmei și prinți.

3. În lumea basmelor noi am intrat
 Cu Albă ca Zăpada ne-am jucat
 Și cu Cenușăreasa am vorbit,
 Cuvinte magice ea ne-a șoptit.

De vreți și voi în lumea basmelor
 Cântați cu noi și va fi mai ușor,
 Cu personajele să vă-ntâlniți
 Balauri, vrăjitoare, zmei și prinți.

Să începem, dar, cu toții,
 În spectacol să ne dăm
 Și-avem să vă prezentăm
 Personaje îndrăgite,
 Care tare-au fost pățite....
 Fiecare dintre ele
 A cam dat peste belele
 Haideți să vedem, copii,
 Cu cine ne vom întâlni!

Dans pe melodia din desenul animat „Frumoasa din pădurea adormită”

Bun găsit, cinstită adunare!
 Eu sunt Aurora!
 Iar eu sunt Frumoasa din pădurea adormită!
 Noi dăm viață prințesei din poveste
 Care a dormit 100 de ani
 Până când un tânăr prinț
 A reușit să o trezească.
 E un suflet de copil
 Bucuros și sensibil
 Care vrea să vadă-n lume
 Ce e rău și ce e bine.
 Nu-ți pot spune ce e rău
 Pentru că nu știu nici eu,
 Dar te-nvăț de bunătate
 Ca s-ajungi om cu dreptate.

Dans pe melodia „Barbie Girl” – Aqua

Toate: Ne numim fetițe Barbie
 Și suntem frumoase foc!
 Alături de mami, tati,
 Nu ne va fi rău deloc.

Sa fii un copil e un lucru serios,
 Nimic pe lume nu e mai frumos!
 Nici un minut nu stai pe loc,
 Poti să zâmbești și ai noroc.

Și să mă joc de-a mama și de-a tata
 Sub geamul casei părintești
 Și să nu simt o clipă gata
 Închisă cartea cu povești.

Să sar șotronul pe trotuar
 Și să mă cred o zână,
 Să văd furnici în furnicar
 Și să le iau în mână.

Să prind fluturii de-aripă
 Și să-i agăț în insectar
 Și doar atât, pentru o clipă,
 Să ma visez copilă iar.

Să plec vacanțele la țară

Și să mă sui, de vreau, în dud
 Și-n gărla caldă, peste vară,
 Cu ochii-nchiși, să mă scufund.

Dans pe melodia lui Batman

Eu sunt un erou de desen animat.
 Sunt plăsmuit de un om mare
 Pentru a fi admirat de fiecare.
 Nu-mi plac leneșii și hoții
 Mincinoșii și netoții.
 Dacă știi să faci doar bine
 Ești prieten bun cu mine.
 Însă dacă tu faci rău
 Hmmm, va fi vai de capul tău!

Dans pe melodia „Tale as old as time” – Frumoasa și Bestia

În lumea asta mare
 E loc pentru fiecare.
 Frumos, urât, scund sau înalt,
 Cu ochii mari sau mici, părul negru sau dalb.
 Bunătatea-i rară floare,
 E ca vremea când e soare.
 E ca noaptea când e lună,
 Ca ziua cu vreme bună.

Video – fragment din „Cei trei mușchetari”

Numele meu este D’Artagnan
 Cel mai curajos mușchetar!
 Am venit din vremuri vechi
 Ca să vă adun perechi.
 De prieteni și rudenii
 Oameni buni și nu vedenii.

Eu sunt Portos, oameni buni!
 Cel mai înțelept dintre cei buni.
 Am milă de cei sărmani
 Și-i ajut cum pot, nu doar cu bani.
 Fac totul cu înțelepciune
 După bunul meu renume.

Dans Pinocchio – „I’ve got no strings”

La-nceput am fost o cioată
 Dar tăticol meu tâmplar
 A știut să mă cioplească
 Să mă facă băietan.
 Dacă spun o minciunică
 Nasu-mi crește imediat
 De aceea sunt celebru
 De atât amar de veac.
 Am făcut prostii o mie!
 Acum sunt băiat cuminte
 De prostii m-am lecuit.
 Zâna bună din poveste
 A fost salvatoarea mea
 Prietenul meu, greierașul,
 Îmi va sta alătura.

Video “Au înnebunit salcâmi!” – Tudor Gheorghe

Iată-mă aici, la voi,
 Spre bucuria tuturor!
 Am sosit și-s bucuroasă
 Că aduc vremea frumoasă.
 Fluturi, flori și verdeață,
 Eu trezesc totul la viață.

Video melodia Scufița Roșie

Sunt drăgălașă și zglobie
 Toată lumea-aici mă știe
 Căci port scufiță roșie
 Precum mi-arată numele.
 Prin pădure la bunica am plecat
 De sfatul bun al mamei nu am ascultat
 Eu pe potecă nu am mers mereu
 M-am abătut din drumul meu
 Și-am întâlnit lupul cel rău
 Am fost fetiță neascultătoare
 Și sfatul mamei nu l-am urmat, se pare.
 Și-așa cum v-am mai povestit
 Eu chiar în burta lupului am nimerit.

Video Spiderman – theme song

Toți: Eu sunt Spiderman!

Plonjez prin aer, în timp ce arunc cu pânze.
 Când oamenii mă văd, ei mă încurajează.
 Acum câțiva ani am fost mușcat de un păianjen radioactiv,
 Apoi am devenit un luptător împotriva răului.

Simt pericolul cu antenele mele de Spiderman
 Când găsesc un răufăcător, vreau să-l aduc pe calea cea bună
 Am putere de păianjen și pot să mă cațăr pe ziduri
 Când mă lupt cu cei răi, îi înving pe toți.

Mă lupt cu Green Goblin, Doc Ock și alții
 Este ceea ce noi, supereroii am jurat să facem
 Datorită mie, poliția are sarcina mai ușoară
 Cei răi încearcă mereu să mă învingă, dar nu vor putea niciodată.

Simt tot ce mișcă în orașul meu,
 Cu toții știu că se pot baza pe mine.
 Ai o problemă și nu ai niciun ajutor?
 Spiderman e omul potrivit la locul potrivit!

Video Șoricel

Vă salut! Sunt Voinicel,
 Curajosul șoricel.

Sunt isteț, am mintea trează,
 Șoricimea mă stimează.

De nimic nu-mi este frică.
 Uite, astăzi, o pisică

Și-a găsit cu mine nașul,
 Când am vrut să ronțai cașul.

Am intrat tiptil în casă,
 Cașul m-aștepta pe masă;

Când să mă înfrupt mai bine,
 Văd pisica lângă mine.

Dar n-am stat așa, buimac,
 Ci i-am dat un bobârnac,

De mustăți am tras-o tare,

Am călcat-o și-n picioare.

Pân' la urmă, dragii mei,
A fost vai de coada ei!

Cântec: În lumea copiilor

Celor mari,celor mici
Ne e drag tuturor
În lumea copiilor!
Prichindei și bunici
Ne-ntâlnim deseori,
În lumea copiilor!
Și-un băiat cât de mic
Suie muntele în zbor
În lumea copiilor!
Brațul e mai voinic,
Visul mai cutezător,
În lumea copiilor!

Mai in joaca,mai in gluma
Cu creionul si o guma
Colorand si socotind,
Aritmetica se-nvata,
Chiar de nu-ti trece prin gand
Numere-nsirand pe ata.
Multimi,semne,socoteli
Rand pe rand,prind toate viata.
Cu creionul nu te-nseli
Aritmetica se stie,
E adesea poezie.

“0”-Zero e cladirea goala
Fara nici un tanc in scoala,
Colivia ce o tii
Fara vrabii si scatii;
Este acvariu fara peste,
Si balonul ce pocneste,
Gol-golut ciupit de-un cleste.
Insa numerele toate
Fac ce fac,
Ca de-l pun la dreapta lor,
Cresc precum un cozonac.

“1” Unu e un carligel
 Si e singur,singurel.
 Una este numai Luna,
 Unu-I soarele din zare,
 Una e mamica buna,
 Una-I tara noastra mare.

“2” –Doi e lebada frumoasa
 Printre trestii gratioasa,
 Doi ochi sunt si doua maini,
 Doua maini,doua picioare,
 Doua fete luna are.
 Cate doi sunt buni amici,
 Doi parinti si doi bunici.

“3”-Trei a fost un colacel.
 Dar Gigel,
 Muscand din el,
 Jumatate l-a mancat,
 Jumatate l-a lasat.
 Trei sunt iezii mititei,
 Purcelusii sunt tot trei.
 Trei sunt date de –ncercat
 Si trei fete de-mparat.

“4”-Patru e un scaunel
 Rasturnat de Costachel
 Anul,cat este de mare,
 Patru anotimpuri are.
 Carul are patru roti,
 Fara patru nici ca poti.
 Si picioare,calul are,
 Ca si ursul din padure,
 Cate patru fiecare.
 Dar ca nota-n catalog
 Zau,ca nu e bun deloc.

“5”Cinci e semnul de-ntrebare
 Rasturnat de nu stiu care,
 E o secera de mana
 Pusa-n cui de o batrana.
 Cinci la mana-s degete,
 Harnicele,frumusele,

Si unite impreuna
Ca sa faca treaba buna.

“6” Ochelarii lui Tanase
Nitelus s-au rupt si-s sase.
Si acum ii pune el,
Asezati in chip si fel,
Dar nu sunt ca ai lui tata,
Ca s-au rupt acum si gata.

“7”Sapte este ca o coasa,
Asezata dupa casa
Fas prin iarba de matase.
Sapte sunt pitici,
Sapte felinare,
Si tot sapte zile,
Saptamana are.

“8” Opt e impletit colac,
Si cu miere si cu mac.
Mananci mierea ,mananci macul,
Despletind frumos colacul.
Nu doar colacelul copt,
Chiar si ochelarii-s opt.
Ba si bicicleta pare
C-ar avea asemanare.
Opt e colacelu-ntreg,
Nu-l gresesc,ca-I greu sa-l dreg.

“9” Noua-I sase rasturnat,
Dar cu atat n-am terminat,
Ca din asta intamplare,
S-a trezit cu trei mai mare.
Cand zici noua,vezi,draguta,
Si o haina nou nouta.
Dar si noua ca si voua,
Mult ne place nota 9.

“10”Uite,nu stiu cum sa zic
Dintr-un unu...si nimic
Si prin nu stiu ce intamplare
Iese nota cea mai mare.
Iata-acum prin gand imi trece
Sa fiu un copil de 10.

Cântec: Cântecul numerelor

*Auziti ce s-a-ntamplat, ce s-a-ntamplat,
 Numerele au jucat, de-adevarat.
 Ha, ha, ha-ha-ha, nu se poate-asa ceva,
 Vrei ca sa glumesti, sa ne pacalesti?!*

*Tare rau nu va mirati, nu va mirati,
 Iata-i vin toti insirati, cei zece frati,
 1 cel dintai, bate tare din calcai
 Si-au pornit la joc, toti pe loc, cu foc.*

*Dupa 1 vine 2, cu ghete noi,
 Dupa 2 hop si un 3, cu clopotei,
 4-ntr-un picior, salta vesel si usor,
 Uite-l si pe 5, vine in opinci.*

*6 gras si mititel, vine si el,
 7 lung si ascutit, l-a insotit
 Uite-l si pe 8, colacelul vine copt,
 9 rotofei, vine dupa ei.*

*10 mandru si frumos, vine voios
 Toti acum s-au adunat, ce minunat!
 Si-au pornit la joc
 Ca sa aiba toti noroc,
 Tra-la-la-la-la,
 Hai nu te lasa...*

*Copil 16: Cifrele le-a cunoscut
 De-adunări eu m-am temut!
 De scăderi....ce să mai zic?
 Dar le știu,că...nu sunt mic!*

*Copil 18: 3 copii și 2 pitici
 Fac 7,ce vrei să zici?*

Toți: 3 plus 2 fac 5 !

Copil: Din 4 găini moțate,
3 au plecat astă-noapte.
Câte au rămas măi frate?

Toți . una!

Cântec: „Șade rața pe butoi”(Cutiuța Muzicală)

*Șade rața pe butoi,
Numărând din 2 în doi
1, 3, 5, 7, 9,
Dimineața mâncăm ouă
Ca să creștem mari
Ca să creștem mari.*

*Șade rața pe butoi,
Numărând din 2 în 2
2, 4, 6, 8,
Cozonacul este copt
Dar, ca să-l mâncăm,
Pe mâini ne spălăm.*

După cum ați observat
Noi la școală am și-nvățat
Nu doar am povestit
De socotit sau de citit.
Să vă demonstrăm!

Fiecare copil își spune numele, pe litere, arătând cu indicatorul litera spusă și găsind un alt cuvânt care începe cu ea.

Cântec: Alfabetul – Roșu și Negru

Refren(x2):

Na na-na, na-na-na
Na na-na, na-na-na

Alfabetul nu e greu

Auzeam cândva, în jurul meu,
 "Alfabetul nu e greu".
 Va voi spune-acum , la rândul meu,
 "Alfabetul nu e greu".
 A de la albina sau arici,
 B vine de la bunici,
 C-ul de la calendar,
 D-ul de la dar.

Refren(x2):

Si cuvinte cautam mereu.
 Alfabetul nu e greu.
 Daca esti atent la jocul meu,
 Alfabetul nu e greu.
 E-ul vine de la elefant
 Vine si de la elev
 Ce urmeaza? Ce urmeaza?
 E litera F.

F-ul vine de la furnica rea
 Ce pe greier îl necajea.
 Dar furnica, harnica mai era.
 Voi, copii, sa fiti ca si ea!

Pasaj:

Ce mai e? Ce mai e?
 Dupa F e litera G.
 Gradinar, gradinar.
 Pentru voi cu-o floare în dar
 Ce mai e? Vine H.
 H de la Homer cel vestit
 Și apoi este I.
 De la Iliada venit.

J e de la joaca, se stie doar.
 Cine suie-apoi pe cântar?
 K vine de la un kilogram
 De dulțețuri care dispar.

Ce urmeaza n-o sa spun tot eu.
 Alfabetul nu e greu.

E acelasi, însa jocul meu
Schimba vorbele mereu.

Refren(x2)

Copil: Dar noi știm că anul are: zile, săptămâni și luni
Asta-nseamnă, prinn urmare că
Tot anul să fim mai buni.

Toți: Săptămâna noastră are
Cam....cinci zile lucrătoare
Două, ne-odihnim nițel
Și din nou sunt școlărel.

LUNI, MARTI, MIERCURI, JOI, VINERI, SAMBATA, DUMINICA.

Copil: Știu că floarea înflorește
După ce sămânța crește.
Am plantat și eu o floare
Și aștept să crească mare.

Copil: Am aflat că-n Univers
Planetele au un mers
Și c-a treia de la Soare
E PAMÂNTUL, frățioare.

Cântec: Universul (pe melodia "Un elefant se legăna...")
UNIVERSUL

SOARELE stea se invârtea
Sus în cosmosul cel rece.
Și pentru că se plictisea
El o planetă își chema:

1. MERCUR.
Mercur cel mic se tot rotea
Pe lângă imensul soare stea
Și pentru că cu el nu se juca
Altă planetă își chema:

2. VENUS.

Venus ardea și se rotea
 Cu mercur pe lângă soarele stea
 Și pentru că nu-i prea plăcea
 Planeta albastră își chema:

3. PĂMÂNTUL.
 Pământul iubea din suflet viața sa
 Plante, om și animale
 Și chiar dacă ea nu se plictisea
 Planeta cea roșie-și chema:

4. MARTE.
 Marte era planeta cea mai cea
 Știți voi, cea cu marțienii
 Și pentru că sigur nu se știa
 Cea mai mare planetă o apăra:

5. JUPITER.
 Imensa jupiter se îndrăgostea
 De frumoasa ei vecină.
 Și pentru că nu mai suporta
 Ei trei inele-i dăruia:

6. SATURN.
 Saturn așa inelată cum era
 Mândră în jurul ei privea
 Și pentru că pe nimeni nu iubea
 Altă planetă își chema:

7. URANUS.
 Uranus era "Uriașul înghețat"
 Și acolo-i foarte rece
 Și pentru că nu se încălzea
 Altă planetă își chema:

8. NEPTUN.
 Neptun stătea și se tot gândea
 Că e numai gaz albastru
 Și pentru că o prietenă-și dorea
 La cea mai mică apela:

9. PLUTO.
 Nouă erau și se roteau
 În jurul stelei noastre soare.
 Și pentru că prietene erau
 Una pe alta se strigau:

MERCUR, VENUS, PĂMÂNT, MARTE, JUPITER, SATURN, URANUS, NEPTUN, PLUTO.

Copil : Știu că:ploaia,ceața,bruma
FENOMENE se numesc
Și că fructe și legume
Mă ajută ca să cresc.

Copil: Acum sunt mai răbdător,
Și le dau colegilor
Un creion,un zâmbet bun
Că mergem pe-același drum.

Copil : Fără jucării de-acum
Clasa I ne-așteaptă-n drum
Cu ghiozdan și ABECEDAR
Sunt mândru că sunt școlar!

Copil : Pe caiet cu pătrățele
Cifre scriu, adun mărgelile
Iar pe cel cu liniuțe
Scriu cuvintele drăguțe.

Cântec: „Ora-i de plecat la școală”

*Ora-i de plecat la școală
Veseli am pornit și noi
Spre străduța școlii noastre
Ne-ndreptăm în pași vioi.*

*Suntem mari, suntem mari,
Noi acum suntem școlari.
Suntem mari, suntem mari,
Noi acum suntem școlari.*

*Uită-te ce bine-mi șade
Cu ghiozdan și-abecedar !
De la mama am ghiozdanul,
Cartea am primit-o-n dar.*

Suntem mari, suntem mari,

*Noi acum suntem școlari.
Suntem mari, suntem mari,
Noi acum suntem școlari.*

Copil: Foarte tare, foarte tare
A fost la PREGĂTITOARE!
Am cântat, am desenat,
Litere am învățat.
Clasa-ntâi nu are cum
Să mă sperie acum.

Dragă mamă, dragă tată,
Și bunică și bunic
Lasăți-mă în vara asta
Să mă joc mai mult un pic!
Și promit că de la toamnă
Voi fi tare-ascultător
Mai ales că-n clasa I
Musai să fii silitor.

Vine vara, bine-mi pare!
Vara , eu voi crește mare.
Și aștept toamna ce vine
Cu încredere în mine.

De-acum înainte
Multe vom afla,
Se pare că ȘCOALA
Știe ea ceva!

Dar, pentru VACANȚĂ
Să ne pregătim
Ca în clasa I
Ferițiți să fim!

Cântec: Arlechinul

*Un arlechin de circ
Mereu ma obseda.
Sa radem si sa plangem
Vesel ne facea.*

*Cu haine colorate
El se imbraca.
De era trist*

El vesnic pentru noi zambea.

*Un arlechin de circ
Mereu ma obseda.
Vedeam pe chipul sau
Copilaria mea.*

Refren:

*HA! HA! HA! HA! HA! radea.....
HA! HA! HA! HA! HA! plangea.....
Arlechinul meu
Are suflet zau
Ma fereste de ce-i rau.*

*La circ noi toti copiii veseli ne duceam
Ca sa vedem maimutele curaj aveam.
Dar cel mai mult pe toti copiii bucura
Cand arlechinul in arena aparea.*

*Strangeam la piept si arlechinul meu de plus
Cu nasul rosu si cu ochi muiati în plus.*

Refren: X 3

CORTINA

RĂMAS BUN, CLASE PRIMARE !

- Recitator:* A fost odata ca niciodata...
- Recitator:* A fost odata ca niciodata...
- Recitator:* A fost odata ca niciodata...
- Recitator:* A fost odata o toamna frumoasa, frumoasa, cum numai in poveste mai poate fi.
- Recitator:* Si-a fost odata o scoala care...
- Recitator:* Si-a fost o mare sarbatoare...
- Recitator:* Si scoala, intocmai ca palatul din poveste si-a deschis larg portile spre a oferi posibilitatea unor bobociei de sapte ani, cu ghiozdanu-n spate, greu cat un geamantan, micuti, timizi, nestiutori, sa-i treaca pentru prima data pragul.
- Recitator:* E, hei...!! Asta a fost demult, tare demult, au trecut de-atunci... aproape patru ani!!! Acum, bobocii de-atunci au devenit flori ci petale multicolore si catifelate.
- Recitator:* Stati putin, intrerupeti o clipa povestea! Nu cumva folositi metafora? Nu cumva bobociei eram chiar noi? Ce-ti e si cu vorbirea asta metaforica! Mai, mai sa cred ca vom asculta un basm cu Fat-Frumos si Ileana Cosanzeana. Noroc ca stiu ce este aceea o metafora.
- Recitator:* Ai dreptate. Propun sa dam timpu-napoi cu patru ani sa retrim momentele primei zile e din viata noastra de scolar, apoi pe aripile lui, s-ajungem in prezent. Dar... fara a renunta la metafore.
- Recitator:* Prima zi de scoala-mi vine-n minte.
 Au trecut de-atunci, aproape patru ani.
 Eu eram fetita cea sfioasa,
 Cu codite lungi si cu ghiozdan.
 Ma tineam de mama cu-ndarjire,
 Nu doream sa ma despart de ea.
 Scoala, cu ferestrele inalte
 Si cu grilaj de fier ma speria.
- Recitator:* A iesit in prag invatatoarea

Si ti-a spus cu glas surazator:
 “-Hai copila, sa intram in clasa!”
 Te-ai desprins de mama-ncetisor.
 Si-ai urmat-o ca pe zana buna
 Rasarind din cartea cu povesti.
 Datorita ei esti astazi inteleapta.
 Stii acum sa scrii si sa citesti!

Recitator: Imi amintesc si azi de prima zi de scoala.
 Cand alaturi de parinti mergeam cu pasi timizi.
 Si am patruns in scoala prima oara,
 Iar cerul toamnei l-am lasat afara.

Recitator: M-am desprins de mana mamei greu.
 Bland si cu caldura mana sa
 M-a asezat intr-o banca, iara eu,
 Am privit speriat. Era invatatoatea mea.

Recitator: “E acum mic, dar la neastampar mare!
 L-am adus sa faceti om din el”
 Si-a plecat mama increzatoare
 Cum nici nu se putea altfel.

Recitator: Patru ani de zile gradinarul
 A-ngrijit mladita unui pom.
 Chiar de-o incerca ades amarul
 Ea stia ca trebuie sa-l faca om.

Recitator: Prima zi de scoala,
 Amintire vie.
 Frunza mea de toamna
 Dulce, aurie!

Recitator: Soare bland si mare
 Planuri de scolar.
 Buna-ncetatoare
 Si-un abecedar.

Recitator: Frunza mea de toamna...
 Drumul meu cu rost...
 Prima zi de scoala
 Parca ieri a fost.

Recitator: Timpul nu se-opreste.
 Curge ne-ncetat.

Patru ani de scoala
Azi am incheiat.

Recitator: In toamna aceea renuntasem cu greu la gentuta de gradinita si-am luat in spate ghiozdanul greu ca un geamantan. In drum spre scoala priveam cu dor spre Caminul nr. 5, leaganul copilariei mele, timp de trei ani. Parca vedeam jucariile cum ma cheama si ma simteam vinovata ca le-am parasit. Parc-o vedeam pe draga mea educatoare asteptandu-ma sa-mi ureze “Bun sosit!” si sa ma-nvete iar sa numar pana la zece: castane, fruze, cocori...

Toti: Cantec: “Jucariile”

Recitator: In curtea scolii, ceilalti copii, toti scolari ca si mine, ma priveau, parca, ciudat. Ma speria larma celor mari precum si teama din ochii bobocilor.

Recitator: Ce bine era acasa! As fi vrut sa ma intorc acolo unde toti imi erau prieteni! As fi vrut, in acelasi timp, sa si invat sa citesc! Ce mare lucru inseamna pentru mine a sti sa citesti!

Recitator: Cu gandul la citit si povestit, dar mai ales la intalnirea cu mult doritul meu ABECEDAR, am acceptat sa intru in rand cu ceilalti copii, am facut cunostinta cu noua mea sala de clasa, care, in loc de masute si scaunele cum erau la gradinita, avea altceva: banci, ne-a spus doamna invatatoare. In loc de papusele, masinute si imagini din povesti, erau afisate pe perete literele alfabetului.

Recitator: Mi-a placut noua mea “sala de grupa” dar cel mai mult m-am bucurat de primele mele manuale scolare: ABECEDARUL si MATEMATICA. Eram mandru ca erau doar ale mele. Ce mult le-am dorit! Ele erau pretul platit pentru despartirea mea de doamnele educatoare si gradinita. Nimic altceva! Doar cartile ce-mi vor lumina totdeauna mintea mea.

Recitator: Am deschis Abecedarul, am admirat pozele colorate, mi-au placut, am scris primele bastonase sub indrumarea si supravegherea atenta a doamnei invatatoare, apoi... am descoperit cu uimire ca literele-s complicate. Dar raspunderea mea de scolar m-a ajutat sa trec peste aceste greutati.

Recitator: Si-uite-asa, incet-incet,
Am invatat intregul alfabet.
Si legam cu luare-aminte
Literele in cuvinte
Si pe spatii le-asezam
Fara sa le incurcam.

Recitator: Data, titlul, neaparat
Si apoi alineat
Randul daca-l terminam
Altul de la cap luam.

Recitator: Eu iubesc foarte mult matematica. Am invatat, in acest ani, ca nu numai literele, dar si cifrele au frumusetea lor. Povestea cifrelor este captivanta.

Recitator: Am invatat, calculand corect, sa respect valoarea fiecarui numar. Cand am inteles jocul adunarii repetate, tabla inmultirii n-a mai constituit o dificultate.

Recitator: Dragostea mea pentru matematica I-o datorez tactului doamnei invatatoare.

Recitator: Doamna invatatoare, as vrea sa pot ajunge un descoperitor si sa pot spune tuturor ca dumneavoastra va datorez orice merit, in primul rand.

Recitator: Imi place sa rezolv probleme. Deviza mea este: nici o zi fara cel putin o problema rezolvata suplimentar!

Recitator: Numai cine nu rezolva cu placere probleme nu stie ce inseamna bucuria si satisfactia invingerii greutatilor.

Cantec: Mult e dulce si frumoasa limba ce-o vorbim
Alta limba-armonioasa, ca ea nu gasim
Salta inima-n placere cand o cuvantom
Si pe buze-duce miere cand o cuvantom.

Recitator: Limba romana! Mi-aduc aminte cat de mult ati insistat, doamna invatatoare, pentru a ne face placut acest obiect! Fiecare caiet de limba romana: citire, gramatica, compunere avea, la inceput de an cate un motto. Va aduceti aminte?

Recitator: “Limba este tezaurul cel mai pretios pe care-l mostenesc copiii de la parinti; depozitul cel mai sacru lasat de generatiile trecute si care merita sa fie pastrat cu sfintenie de generatiile care-l primesc” (V. Alecsandri)

Recitator: “Limba materna este cel mai de pret dintre bunurile noastre; cunoasterea ei reprezinta un capital pe care nimeni nu ni-l poate rabi, dar de care fiecare se bucura dupa osteneala pe care si-a dat-o spre a-l imbogati; adica pentru a o cunoaste mai bine prin lectura si studiu” (Robert Dottrens)

- Recitator:* Si cat am studiat! Si cat mai avem pana vom cunoaste toate tainele limbii! Mi-aduc aminte ca la inceput gramatica continea prea multe notiuni. Confundam tot timpul atributul cu...
- Toti:* Adjectivul!
- Recitator:* Subiectul cu...
- Toti:* Substantivul!
- Recitator:* Si tot asa, de-a valma: parti de propozitie cu parti de vorbire, silabe cu cuvinte, litere cu sunete, semnul intrebarii cu cel al exclamarii, pana cand... in sfarsit le-am priceput. Totu-i simplu cand inveti si totu-i confuz cand n-ai siguranta.
- Recitator:* Pentru ca tot suntem la gramatica, as vrea sa va spun cateva ghicitori. Sunteti de acord?
- Toti:* Sa le auzim!
- Recitator:* Tine locul unui nume si de numeste...
- Toti:* Pronume!
- Recitator:* In orice propozitie el este "imparat"
Nu poate sa lipseasca si-i zicem...
- Toti:* Predicat.
- Recitator:* Este parte de vorbire
Si arata o-nsusire
Sta pe langa substantiv
Si se cheama...
- Toti:* Adjectiv.
- Recitator:* Acest semn il pui mata
Cand vorbești cu cineva.
Cine crezi c-ar fi, ma rog?
- Toti:* Linia de dialog.
- Recitator:* V-am adus si eu trei ghicitori, dar din istorie. Ascultati!

A fost un domnitor neînfricat
 Cu hoti și lenesi nu s-a împacat,
 I-a pedepsit cumplit pe toți.
 Și n-au mai fost nici lenesi și nici hoti. Ghici!

Toti: Vlad Tepes!

Recitator: “Eu îmi apar sărăcia și nevoile și neamul”
 A spus domnul că s-auda și să știe și dușmanul.
 Dar infumurat și sigur venea, mare, Baiazid,
 Până s-a izbit de oaste ca de cel mai străsnic zid.

Toti: Mircea cel Bătrân!

Recitator: S-a luptat cu vitejie
 Ne-nfricatul, vesnic treazul
 Visul lui a fost Unirea
 Și i-a spus ...

Toti: Mihai Viteazul!

Cantec: Un cântec istoric ne-aduce aminte
 Că frații în veci vor fi frați,
 Un cântec de luptă bătrân ca Unirea
 Voi compatrioți, ascultați...

Recitator: Doamne! Lecțiile de istorie au fost minunate! Pe sub tavanul înalt al clasei treceau eroii acelor vremuri în cununile lor de neguri.

Recitator: Ca să avem o reprezentare mai clară despre tot ce înseamnă trecutul istoric al poporului nostru, doamna învățătoare ne propunea, de câte ori preda o lecție, să ne considerăm partași la evenimentele ce au loc. Așa închideam ochii și ne vedeam luptând alături de strămoșii noștri dăci împotriva romanilor la Tapae, “i-am zdrobit” în anul 1330, sub conducerea lui Basarab, pe ungurii lui Carol Robert, la Posada; conduși cu pricepere de Mircea l-am îngenunchiat pe trufasul Baiazid la Rovine; am fost osteni de nădejde ai marelui Ștefan în luptele de la Vaslui și Războieni; ne-am avantat în freamatul luptelor la Calugăreni alături de Mihai Viteazul; câtă satisfacție... când l-am văzut pe Șinan-pasa căzând de pe pod și rupându-și și ultimii doi dinți care-i mai avea! Am trăit momente de mare bucurie în anul 1600 când ne-am văzut împlinit visul de veacuri- Unirea, îndeplinită de Mihai.

Timpu este prea scurt, iar istoria noastră prea lungă să pot trece în revistă toate câte am trăit alături de Constantin Brâncoveanu și cei patru fii ai săi, cu toții uciși de turci, alături de revoluționarii de la 1848,

alături de Horea, Cloșca și Crisân, alături de înfăptuitorii Unirii celei Mici de la 1859 dar și a celei Mari de la 1918.

- Recitator:* Intotdeauna doream să știu mai mult decât scrie-n carte. Intotdeauna doamna învățătoare ne satisfacea curiozitatea, dar ne indica lecturi și povestiri istorice, pe care le savuram cu nesat. Am călătorit și am făcut popasuri la vetrele istoriei românești. Am drumetii prin altădată. Nu ca să ne departăm de prezent. Ci ca să-i aflăm rădăcinile, temelii; mai puternic să-l zidim și mai sus să-l înălțăm. Pentru această călătorie prin istorie a fost de ajuns să avem la noi în inimă bunăvoință, răbdare, interes, înțelegere și... mai ales... dragoste de țara noastră, de pământul pe care ne-am născut și trăim, de faptele și de viața strămoșilor.
Căci cine nu-și are țara în inimă, zadarnic o caută pe hartă. Cine nu-și are strămoșii în sânge, degeaba-i caută prin dosarele istoriei.
- Recitator:* Privim la chipul țării ca la un urias buchet de flori. Fiecare floare este o particică din țara aceasta pe care trebuie să-o învățăm ca pe o sfântă poezie. Avem această datorie față de jertfele înaintașilor noștri.
- Recitator:* Ce frumos se exprimă Alexandru Vlahuță în România pitorească: “am pastrat în sângele nostru vitejia celor două popoare mari din care ne tragem. Și nu odată, în zbuciumul atator veacuri, ne-am arătat urmași vrednici. De-atunci au trecut două mii de ani” .
- Recitator:* “Multe războaie am avut și multe nenorociri ne-au călcat în vremea asta. Vijelii cumplite au trecut peste noi, la toate am ținut piept și nu ne-am dat, și-aici am stat. Ca trestia ne-am îndoit sub vânt, dar nu ne-am rupt...”
- Recitator:* Și-am rămas stăpâni pe moșioara noastră. Știe numai bunul Dumnezeu cu cât sânge ne-am plătit noi pământul acesta...”
- Recitator:* Poporul român, “cea mai aleasă și mai mandră-ntre podoabele țării!” “Îl urmăresc cu gândul de-a lungul veacurilor”-scria Vlahuță- îl vad în pieptul dezvelit în bătălii, muncind ca să-și plătească dările, cazând și ridicându-se iar, murind în ses și renascând în munți, pururea tânăr, pururea mandru, cu toate nevoile ce-au vrut să-l răpuie”.
- Recitator:* -“Și mă întreb, ce popor a avut pe lume o soartă mai aprigă și mai zbuciumată, ce neam de oameni a stat mai viteaz și mai întreg în fața atator dureri! Unde-ar fi ajuns el dacă ar fi fost lăsat în pace!”
- Toti:* Cântec: “Noi suntem Români!”

- Recitator:* Zbor cu avionul lui Vlaicu deasupra Carpatilor! Vad Babele, Sfinxul... a, vad si varful Omu! Ce minunat!
- Recitator:* Trezeste-te, nu mai visa! Mai bine ti-ai aminti c-ai fost cu doamna invatatoare in excursii, vizite... Si cate am vizitat!
- Recitator:* -Coloana infinitului si Masa tacerii din Targu-Jiu, sculptate de Constantin Brancusi.
- Recitator:* -Casa memoriala a Ecaterinei Teodoroiu, eroina de la Jii.
- Recitator:* -Mausoleul eroilor de la Mateias, ridicat in memoria ostasilor cazuti in luptele din primul Razboi mondial, pentru apararea patriei.
- Recitator:* -Biserica domneasca Si Manastirea de la Curtea de Arges.
- Recitator:* -Cetatea lui Vlad Tepes.
- Recitator:* -Castelul Bran.
- Recitator:* -Castelul Peles.
- Recitator:* -Lacul de acumulare de la Vidraru.
- Recitator:* -Pestera Dambovicioara.
- Recitator:* -Pestera Muierilor.
- Recitator:* -Si multe altele.
- Recitator:* La orele de geografie si cunoasterea mediului inconjurator, ne vorbeati, doamna invatatoare, despre protectia mediului.
- Recitator:* Despre protectia padurilor si impotranta acestora.
- Recitator:* Despre protectia animalelor si a apelor.
- Recitator:* -Ne-ati invatat ca si cel mai neinsemnat firicel de iarba isi are rolul sau in lantul minunat al naturii.
- Recitator:* -Ne-ati invatat sa iubim natura, s-o ocrotim, sa contribuim la pastrarea echilibrului ecologic.
- Recitator:* -Va mai amintiti citatele ce constituiau motto-ul caietelor noastre de cunoastere a mediului? Ascultati-le!

- Recitator:* “Cine nu iubeste o floare, acela nu este in stare sa iubeasca nici pe oameni” (Ruschin)
- Recitator:* “Natura poate sa-ti slujeasca de carte, de profesor, de povatuitor. Ea te cheama, ea iti procura, cu mici mijloace, tot vei avea nevoie mai tarziu. Nu inchide aceasta mare carte plina de invataturi intelepte!” (Ion Simionescu)
- Recitator:* “A intelege natura inseamna a intelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii, atat de amenintata astazi, inseamna a contribui la fericirea omenirii” (Eugen Pora)
- Toti:* Salvati pamantul, oameni!
Cea mai frumoasa Stea,
De-aici in alta parte
N-venim unde pleca...”
- Recitator:* -La fel ca orele de istorie, si cele de geografie vor ramane de neuitat in amintirea noastra.
- Recitator:* -Cum vom putea uita insistenta dumneavoastra cu care ne determinati sa localizam pe harta tot ce-nseamna asezarea tarii, vecini, relief, impartire administrativ-teritoriala, economie..
- Recitator:* -Parca v-aud cum spuneti: “Data viitoare, lucrare de control! Veniti cu conturul hartii desenate de-acasa, iar in clasa veti fixa:
- Recitator:* -Sirurile de munti din Carpatii Meridionali...
- Recitator:* -Sirurile de munti din Carpatii Orientali...
- Recitator:* -Grupurile de munti din Carpatii Occidentali si lanturile muntoase...
- Recitator:* -Apele curgatoare...
- Recitator:* -Judetele tarii cu resedintele...
- Recitator:* Usor nu ne-a fost. Dar numai asa am dobandit cunostinte temeinice. Notele mari primite, spun acest lucru.
- Recitator:* -Si n-am invatat din teama sau dintr-un alt motiv. Am invatat pentru ca dumneavoastra intotdeauna ne spuneti la ce folosesc aceste cunostinte. Va amintiti? Uneori insistam chiar noi sa ne testati in acest mod.

- Recitator:* -Cat de mult ne vor folosi! Privind harta tarii, nu vom fi pusi in situatia de a cauta Muntii Rodnei in Carpatii Meridionali, Pestera Scarisoara, in Carpatii Orientali, Raul Mures, in Campia Romana, orasul Galati in nordul tarii, judetul Arges in vestul tarii si asa mai departe.
- Toti:* Cantec: “O tara mai frumoasa”
- Recitator:* Carte, freamat de frunze in vara,
Cantec alinator de vioara,
Aripa-albastra, boare de cetina,
Carte, slova si gand si prietena!
- Recitator:* Carte, esti prietenul care nu ma coplesesti cu laude, prietenul care nu ma ademeneste, partenerul care nu ma plictiseste, si care nu vrea sa obtina ceva de la mine, lingusindu-ma.
- Recitator:* Cand sunt singur, tu mi-esti tovaras minunat.
Si nu ma parasesti, cei dragi de m-au uitat.
Ar trebui sa-i multumesc doamnei invatatoare ca m-a facut sa te cunosc, sa te pretuiesc! M-a ajutat sa descopar “cheia de aur” a invataturii; asa cum a facut “Domnu’ Trandafir” pentru Mihail Sadoveanu, devenit apoi “Ceahlaul prozei romanesti”. Cata recunostinta-i poarta Sadoveanu bunului sau invatator, care l-a ajutat sa scoata din “pacla” nemuritoarele povesti si povestiri ale marelui povestitor Ion Creanga: “Capra cu trei iezi”, “Ursul pacalit de vulpe”.
- Recitator:* Cate “figuri de aur” n-am urmarit si noi prin ferestrele largi, atunci cand primavara ne zambea din gradina scolii!
- Recitator:* Cate intamplari minunate, nu am trait in orele de lectura alaturi de Fram, Enrico, Stefanita, Lizuca...!
- Recitator:* Ce mult am suferit pe drumul de la Apuseni la Anzi sau sub Stejarul din Borzesti! Ce-am mai colidat prin Dumbrava minunata impreuna cu “duduia Lizuca” si cu Patrocle.
- Recitator:* Am ascultat vrajiti “Amintiri din copilarie”, in care badita Creanga, prezenta “copilaria copilului universal”, asa cum spunea George Calinescu. Desigur, am regasit, citind, nazbatiile noastre. Atat de reale, incat, dati-mi voie sa ma adresez scriitorului:
- Recitator:* Badita Creanga, afla despre mine
C-am fost la Humulesti, la tine-n sat.
Si-uite-asa, fara sa vreau, imi vine
Sa te rog sa stam putin la sfat.

- Recitator:* Pe-acolo totu-i ca-nainte
Cum spui in povestiri si in povesti
Si-oricine simte un fior fierbinte,
De-ti trece pragul casei parintesti.
- Recitator:* Si astazi mai atarna de o sfoara
La stalpul hornului cincii motocei
Si drept iti spun, dar nu vreau rau sa-ti para:
Nu se mai joaca matele cu ei.
- Recitator:* Cuptorul e acelasi, parca
Asa precum a fost si cum il stii
Si-l simti ca duce dorul de-o mijoarca
Si-i bucuros cand are-n jur copii.
- Recitator:* E-n floare iasomia in gradina.
Nu stiu ce-o fi cu Pupaza din tei
Ceaslovul sta pe masa, la hodina
Si nu mai chinuie pe-nvatacei.
- Recitator:* Ozana, tot frumos e curgatoare
Si semne de belsug sunt prin livezi.
Si te intreb de nu-i cu suparare:
Ce stii de soarta Caprei cu trei iezi?
- Recitator:* In curte, la matusa Marioara
Pe crengi stau doldora, cirese soi,
Dar coapte nu-s, c-aicea primavara
A fost tarzie, rece si cu ploi.
- Recitator:* Urmasii Smaranditei si-ai lui Traznea
La scoala merg, se joaca, suguesc.
Si-atunci, cand despre tine vine vorba
Le rade soarele-n ochi si se mandresc.
- Recitator:* In rest, e pace, liniste si bine,
Citim si recitim din Amintiri.
Atata doar ca ne e dor de tine
Cum dor, la flori, le este de zefiri.
- Recitator:* A fost odata ca-n povesti,
A fost ca niciodata,
Din rude mari, imparatesti,
O prea frumoasa fata...

Recitator: La fel de dor ne este și de poetul nepereche, Luceafarul poeziei romanesti, alaturi de care, fiind baieti/ Paduri cutreieram/ Si ne opream ades langa izvor.

Recitator: Impreuna am trait bucuria revederii cu codrul, codrutul... impreuna ne-am plimbat, de-atatea ori, pe langa Plopilor fara sot, apoi ne odihneam sub teiul cel inalt.

Recitator: L-ascultam, spunandu-ne, cum numai el stia s-o faca basmul "Fat-Frumos din lacrima"

Recitator: Doamne, Eminescu, sfinte,
Tatal nostru din cuvinte
Carele ne esti pe lume
Al Luceafarului nume.
Da-ne noua azi si maine
Sufletul de pus pe paine.
Da-ne Floarea cea albastra
Sa-nfloreasca-n limba noastra.
Teiul, leganandu-si creanga
Cand se tanguie talanga,
Da-ne cer senin pe vatra
Si tacerea grea, de piatra.
Da-ne noua, rasul, plansul,
Toate cate sunt intr-insul
Luna si cu soarele, codrul cu izvoarele
Da-ne raul, da-ne ramul
Sa ne fie vesnic neamul.

Toti: Cantec "Eminescu" – de Ion si Doina Aldea Teodorovici

Recitator: Am invatat de-a lungul celor patru ani ca o carte este lucrul extraordinar ce trebuie respectat. Cartea abia trebuie atinsa de gandurile noastre. Nu e lucru mai nedrept pentru un scolar decat ruperea sau murdarirea cartilor.

Recitator: Am invatat in acesti patru ani ca aceste comori ale sufletului trebuie sa-si aibe locul lor intr-o biblioteca si ca noi, la varsta noastra, trebuie sa ne organizam propria biblioteca. Daca ati uitat cumva, dragi colegi, cum se organizeaza o biblioteca, cititi pe prima pagina a caietului de lectura din clasa a doua. Doamna invatatoare a avut in vedere inca de la prima ora de lectura din viata noastra de elev.

- Recitator:* Doamna noastra ne-a invatat cum sa citim o carte. Daca stii sa citești o carte este necesar sa intelegi ca lectura fara creion si hartie e fum, adica...daca citești fara sa-ti notezi, fara sa consemnezi ceea ce te intereseaza, risti sa citești degeaba; nu astepta sa ajungi cu lectura la sfarsit, noteaza ideea in momentul care ti-a aparut in minte; pierduta, ea reapare greu.
- Recitator:* Imi place literatura! Stiam ca nu glumiti cand mi-ati spus ca voi ajunge scriitor. Cat de mult m-au incurajat aprecierile dumneavoastra! Din ziua aceea am scris tot mai mult si tot mai bine. Aripile pe care mi le-ati dat ma vor ajuta sa ajung, pate, scriitor, poate altceva, dar orice-as deveni, totusi voi fi cu toata dragostea si cu gandul la dumneavoastra. Va multumesc!
- Recitator:* Imi place matematica! La inceput nu acceptam ideea ca pot gresi.
- Recitator:* Imi place muzica! Ea este o oglinda a sufletului omenesc, care porneste din inima si se adreseaza inimii. Cand aud un cantec romanesc imi vine sa cred ca muzica e anume creata pentru romani si romanul pentru muzica.
- Recitator:* Imi place limba engleza! Cu gandul la aceasta sarbatoare am pregatit un cantec, pe care am vrea sa vi-l dedicam dumneavoastra iubita teacher, care ati reusit sa ne faceti sa ni se para liba engleza tot mai usoara si frumoasa. Nu incapa in cuvintele noastre topata recunostinta pentru dragostea cu care ne-ati inconjurat. Va multumim!
- Toti:* Cantec in limba engleza.
- Recitator:* Gandurile noastre de recunostinta se indreapta astazi si spre dumneavoastra , doamna profesoara de Religie. Pentru toate lucrurile bune si frumoase, pentru credinta in bunul Dumnezeu, sadita de dumneavoastra, va multumim!
- Recitator:* Doamne, ajuta-mi, Doamne, sa fiu tot cuminte!
Sa am spor la munca si de-aci-nainte;
Sa stiu sa ma apar de orisice rau,
Sa folosesc tarii si neamului meu.
- Recitator:* Un gand frumos, in ceas de sarbatoare, se-ndreapta catre d-neavoastra, dragi parinti si bunici. Va transmitem toate recunostinta noastra pentru tot sprijinul acordat in cei patru ani din viata noastra de scolar. De multe ori v-am separat, nu de putine ori, poate v-am dezamagit. Astazi va cerem iertare si ne rugam pentru sanatatea voastra. Va rugam sa primiti dedicatia noastra muzicala:

- Toti:* La multi ani cu sanatate,
Sa va dea viata tot ce doriti,
Zile senine si fericire,
La multi ani, sa traiti!
- Recitator:* Sa ne intoarcem la noi, elevi ce terminam acum clasa a patra si la doamna invatatoare.
- Recitator:* In clasa aceasta, cu adanci fosniri
E-o banca incarcata de-amintiri.
Ma-ntorc cu gandul catre vechiu-i rost
Sa intalnesc copilul care-a fost.
- Recitator:* El sta in banca mic, ascultator
Si soarele il magaie pe par
In ochi e-un zambet care-ar da in plans
Si mana tine tocul tot mai strans.
- Recitator:* As vrea sa ma apropii sa-l ajut,
Dar n-o mai pot lua de la-nceput
As vrea sa stam alaturi amandoi,
Dar timpul sade-acuma intre noi.
- Recitator:* In clasa cu nazbatii si copii
Si zvon indepartat de jucarii,
Mereu stapana peste banca fie
Nestavilita mea copilarie.
- Recitator:* Au trecut de-acum, cei patru ani de munca roditoare,
Si a sosit momentul sa ne despartim de-anoastra-nvatatoare.
La toamna vom pasi spre-o noua treapta:
Clasa a V-a, unde ne asteapta: profesori, diriginti si profesoare
Dar niciodata n-o vom uita pe-a noastra-nvatatoare.
- Recitator:* Ne despartim cu greu de primii patru ani
La toamna vom pasi spre alt liman.
Si buna noastra-nvatatoare,
Cu sufletul plin de-ntristare
Ne va conduce spre o alta sala,
Dandu-ne-n grija unui alt parinte
Si se va grabi a intampina
Iarasi pe cei mai miici dintre scolari.
- Recitator:* In clasa a V-a, cum sa fie oare?

- Recitator:* Pai, sa va dau o mana de-ajutor,
In acasa a V-a nu-i usor!
- Recitator:* Ca nu-i usor e lucru hotarat,
Dar ce, oare, de facut?
- Recitator:* Sa ne oprim aici! Nu mai mergem in clasa a V-a.
- Toti:* In nici un caz!
- Recitator:* Sa trecem direct in clasa a VIII-a!
- Toti:* Zau, ai haz!
- Recitator:* S-avem curaj! Desi nu va fi prea usor.
Sa-nvatam mai mult si mai cu spor!
Eu zic, si cred ca nu gresesc prea tare:
- Toti:* S-o luam cu noi pe doamna-nvatatoare.
- Recitator:* Doamna noastra-nvatatoare,
Tu, an de an ne cresti pe fiecare,
Si cate zari ne darui iubitoare,
Si cate ganduri, cata-nflacarare
Sadesti in noi, in fiecare.
- Recitator:* Ne-ai ridicat cu fruntea catre viata
Si ne-ai deprins cu-al visurilor soare.
E munca ta, cinstita si mareata
Si demni iti vom urma a ta povata.
- Recitator:* Mai e putin. O data se va spune:
Aceasta a fost invatatoarea mea.
Cuvintele, ca niste ape limpezi
Vor trece vii si pure-n inimioara mea.
- Recitator:* In noptile netulburate de linistea zapezilor, sa stii,
Ca undeva, departe, intr-un colt de tara,
Ganduri se-ndreapta catre tine: calde, vii.
- Recitator:* Prin anii care trec in zbor,
Prin viata care-n iures vine,
Mereu ne von gandi la tine
Cu-acelasi drag, cu-acelasi dor.

Recitator: Ca gradinarul iscusit
Flori vii ai nazuit sa sameni
Si zi de zi, neobisit
Tu ai vegheat sa crestem oameni.

Recitator: Din neguri ai desferecat
Lumina slovelor si-a mintii,
Din painea inimii ne-ai dat
Si din seninul cald al fruntii.

Recitator: Si, cand in piept ne-a inflorit
Un trandafir cu ros' petale,
Simteam cat esti de fericita:
Era si rodul muncii tale.

Recitator: Cu ganduri calde, de recunostinta
In inima mereu te vom pastra.
Exemplu viu tu ne vei fi in viata
Si niciodata nu te vom uita.

Toti: Iti multumim!
Pentru zambetul bland si cald ca zambetul mamei,

Toti: Iti multumim!
Pentru dojana blanda si dreapta, in clipe de neascultare,

Toti: Iti multumim!
Pentru grija parinteasca ce ne-ai purtat,

Toti: Iti multumim!

Cantec: La revedere, clase primare
La revedere, noi plecam
Spre noua treapta de-nvatatura
Cu pasi timizi ne indreptam.

Invatatoarei noastre
Pe care o iubim
Îi multumim din suflet
Si-acum ne despartim.

La revedere, la revedere
Nanicand noi nu va vom uita!
Si pretutindeni, pe drumul vietii
Povata va vom asculta.

Invatatoarei noastre
Pe care o iubim
Îi multumim din suflet
Si-acum ne despartim.

CORTINA

RĂMAS BUN, DOAMNĂ ÎNVĂȚĂTOARE!!

(VARIANTĂ)

(Recreația mare. Elevii vorbesc, se mișcă. Vlad e trist într-un colț. La el vine Ana.)

Ana: De ce ești supărat, Vlad?

Vlad: Păi vesel cum să fiu?

Ana: Bucură-te că am terminat școala! Vom merge la munte, la mare!

Vlad: Da, dar...

Ana: Dar ce?

Vlad: Dar o să-mi fie dor de colegi, de pauze, de ironiile tale și de... doamna învățătoare.

Ana: Ai dreptate. La asta nu m-am gândit. Și mie o să mi se facă dor de toate acestea. Ce-i de făcut?

Vlad: Haideți să ne amintim momente petrecute împreună din prima zi de școală și până în ultima zi a clasei a IV-a.

(Elevii se așează pe scenă.)

Din primul ceas al dimineții clare
Și seara, până-n ultimul ei ceas
Aceeși inimă clocotitoare
Ne-ndeamnă pașii fără de popas.

Prima zi de școală-ți vine-n minte
Au trecut de-atunci aproape patru ani
Eu eram fetița cea sfioasă
Cu codițe lungi și cu ghiozdan.

Te țineai de mama cu-ndârjire
Nu doreai să te desparți de ea
Școala cu ferestrele înalte
Și grilaj de fier te speria.

A ieșit în prag învățătoarea
 Și ți-a spus cu glas surâzător:
 “Hai, copilă, să intrăm în clasă!”
 Te-ai desprins de mama-ncetișor.

(Cor: Școlărei și școlărițe...)

Și-ai urmat-o ca pe-o zână bună
 Răsărind din cartea cu povești.
 Datorită ei ești astăzi înțeleaptă,
 Știi acum să scrii și să citești.

Îmi amintesc și azi de prima zi de școală,
 Când alături de părinți mergeam
 Cu pași timizi.
 Și am pătruns în școală prima oară
 Iar cerul toamnei a rămas afară.

M-am desprins de mâna mamei greu.
 Blând și cu căldură mâna ta
 M-a așezat într-o bancă, iară eu
 Am privit speriat, era învățătoarea mea.

“E cam mic, dar la năzbâtii mare,
 L-am adus să faceți om din el.”
 Si-a plecat mama încrezătoare
 Cum nimic nu se putea altfel.

Patru ani de zile grădinarul
 A-ngrijit mlădița unui pom
 Chiar de-o-ncerca ades amarul
 Ea știa că țării dă un om.

Am învățat cum să vorbim mai bine,
 Am învățat să povestim frumos,
 Am învățat pe oameni să-i iubim,
 Dar la-nceput, cât de sfioși eram!

Am învățat ca să-mi iubesc părinții,
 Cartierul și orașul în care eu trăiesc,
 Am învățat să iubesc munca, frații
 Și locul celor ce muncesc.

Am învățat să-mi iubesc țara,
 Pământul din străbuni să mi-l iubesc.

Istoria am învățat s-o apăr
 Cu-ai ei străbuni ce pildă mi-s mereu,
 Cu Mircea, Cuza ori Mihai,
 Cu ale lor fapte de erou.

Am învățat a țării geografie
 Vecinii țării la hotare,
 C-avem în țară munte, deal, câmpie
 Și-o patrie ce n-are asemănare.

Ana: Vreți să cunoașteți o parte din realizările noastre? Iată câteva dintre cele obținute la orele de compunere.

(Pe scenă apare un elev îmbrăcat poștaș, ținând pe umăr o tolbă cu diplome.)

Poștaș: Bun găsit, iubiți școlari
 Dintr-a IV-a, copii mari!

Toți: Bine ai venit!

Poștaș: Am venit azi la serbare
 Cu o tablă foarte mare.

Toți: Ce ne-ai adus?

Poștaș: Ilustre colorate
 După merit, după fapte
 Chiar acum le voi împarte
 Care poartă pe-al lor spate
 Ale voastre rezultate
 Calificativele din catalog:...

Toți: Cinste lor și să trăiască
 Mulți ani fericiți
 Faima școlii s-o mărească
 Uite-așa să știți,
 Să se știe, țineți minte,
 Nu-i un lucru greu
 Sunt fruntași din clasa noastră
 Mulți la număr, zău!

(Cântec: "Bine e să fii mereu în frunte").

Elevii buni, măi bădie,

Pentru școală sunt mândrie,
Silitori, ascultători,
Înrâgiți de-nvățător.

Ei nu lipsesc niciodată,
Vin cu lecția-nvățată
Zi de zi, lună de lună
Au purtarea cea mai bună.

Dar cu cei slabi ce-i de făcut?
Să-i îndrumăm foarte bine
Ca în clasa care vine
Să învețe mult mai bine,
Ca la o altă serbare
Să ne-arate că se poate
Toți școlarii acestei clase
Să primească ilustrate.

Ce să zic, ce să mai zic
Le dăm totuși un sfat bun:
Luați cartea-n mână, frate,
Și-nvățați cu seriozitate.

Doamna mea învățătoare,
An de an ne crești pe fiecare
Și câte zări ne dăruie, iubitoare,
Și câte gânduri, câtă-nflăcărare
Sădești în noi, doamnă învățătoare.

Ne-ai ridicat cu fruntea către viață
Și ne-ai deprins cu-al visurilor soare
E munca ta, frumoasă și măreață
Și demni îți vom urma a ta povață.

Mai e puțin. Odată se va spune:
Aceasta a fost învățătoarea mea.
Cuvintele ca niște ape limpezi
Vor trece vii și pure-n inimioara mea.

În nopțile netulburate de liniștea zăpezilor, să știi
Că undeva, departe, într-un colț de țară
Gânduri se vor îndrepta către tine, calde, vii,
Iubită mamă, învățătoare dragă.

Mai e puțin! Să știi că ai rămas
 Chiar dacă depărtarea ne desparte,
 Ne-mbătrânită-n trăsături și glas
 Iubită mamă, dragă învățătoare.

(*Cor:*) Îți mulțumim, doamnă învățătoare!

În gândul mic și fraged de școlar
 În ochii lor albaștri ca de floare
 Chiar de la primul semn de-abecedar
 Tu ai pus zi de zi un bob de soare.

Sub ochii tăi, acest firav lăstar
 Neîntinat ca roua dimineții
 Se-nalță către soare, temerar
 Și prinde rădăcină-n solul vieții.

Acum la despărțire-n plină vară,
 Te-ndeamnă în văzduh parfum de flori
 Și picură fără-ncetare
 Lacrimi în ochii tuturor.

(*Cor:*) Îți mulțumim pentru tot, doamnă învățătoare!

Ne despărțim de primii patru ani.
 La toamnă vom porni spre alt liman,
 Vom fi aici și tot școlari
 Elevi în ciclul gimnazial.

Cu gânduri calde, de recunoștință
 În inimă mereu te vom păstra,
 Exemplu viu tu ne vei fi în viață
 Și niciodată nu te vom uita.

(*Cor:*) Îți mulțumim pentru tot, doamnă învățătoare!

Pentru dojana blândă, dreaptă în clipe de neascultare...

(*Cor:*) Îți mulțumim!

Pentru grija părintească ce ne-ați purtat...

(*Cor:*) Îți mulțumim!

Vom fi cum ne-ai învățat,
Oameni demni, cu gândul curat,
Vom iubi munca, cultura,
Școala, învățătura.

Și astăzi noi, din inimile pure
Buchet de flori aducem pentru tine
Și-ți mulțumim din suflet, doamnă învățătoare!

(Cântec:)

La revedere, clase primare,
La revedere, noi plecăm,
Spre-o nouă treaptă de bucurie
Cu pași vioi noi ne-ndreptăm.

Doamnei învățătoare
Pe care o iubim
Îi mulțumim din suflet
Și-acum ne despărțim.

La revedere, la revedere,
Nnicând nu vă vom uita
Și pretutindeni pe drumul vieții
Povața vă vom asculta.

CORTINA

CUPRINS

O SEARĂ LA ȘEZĂTOARE	/ 3
FLORI NEMURITOARE	/ 12
LA STEAUA CARE-A RASARIT... ..	/ 17
MEDALION LITERAR “ELENA FARAGO”	/ 24
CUM S-AU ALES D SI I “REGI AI ALFABETULUI”	/ 33
SĂ FIM LA ÎNĂLȚIME, CĂ SUNTEM ISTEȚI FOC!!	/ 38
SERBAREA FINALULUI CLASEI PREGĂTITOARE	/ 45
RĂMAS BUN, CLASE PRIMARE !	/ 62
RĂMAS BUN, DOAMNĂ ÎNVĂȚĂTOARE!!	/ 79